НАРОДНА
АРМІЯ
18 грудня, 2015
#92 {5427}

МЕЖИГІР'Я МОЖЕ СТАТИ ОДНИМ ІЗ ЦЕНТРІВ РЕАБІЛІТАЦІЇ БІЙЦІВ АТО

стор. 8-9

Розруха та занепад — реалії окупованого Донбасу

ПУТІНСЬКИЙ ЦЕЙТНОТ,

АБО ЧОМУ БОЙОВИКИ ЗБІЛЬШУЮТЬ ІНТЕНСИВНІСТЬ ОБСТРІЛІВ ТА ПРОВОКАЦІЙ НА ДОНБАСІ

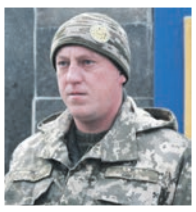
Протягом минулого тижня ескалація бойових дій на Донбасі знову почала зростати. Бойовики посилили потужність та інтенсивність обстрілів позицій українських військ та населених пунктів, які знаходяться під контролем української влади. Провокації тривають щоденно, а кількість обстрілів зросла до 50 за добу. До того ж упродовж останніх днів зафіксовано, зокрема спостережною місією ОБСЄ, застосування бойовиками тих зразків озброєння та засобів ураження, які у відповідності до Мінських домовленостей мають бути вже давно відведені на встановлені відстані.

Зрозуміло, що в разі виконання Мінських домовленостей існування «ДНР» та «ЛНР» закінчиться (діяльність путінського «воєнторгу» та «добровольчого військкомату» по відношенню до Донбасу припиниться), а всі ці Гіві, Мотороли, Бетмени та інші Захарченки і Плотницькі навряд чи довго перебуватимуть поза межами персональних камер СІЗО СБУ…

Саме тому бойовикам, як і пану Путіну, котрий зовсім не полишив планів зберегти Україну у сфері власних інтересів, виконання Мінських домовленостей невигідне. Підписав він їх свого часу зовсім не для того, щоб виконувати, а як засіб зменшити тиск санкцій на свою країну з боку світового співтовариства і як засіб отримати «перепочинок» у своїй «гібридній війні». Це сьогодні очевидно майже всім…

стор. 4

НА ПЕРЕДОВІЙ КОМБАТИ МУЖНІЮТЬ РАНО

Підполковник Сергій Чернецький — наймолодший комбат у бригаді, але бойового досвіду йому не позичати. Він понад двісті днів провів у зоні АТО

стор. 6

«СОЛДАТИ Й ОФІЦЕРИ ЗДІЙСНИЛИ У ЧОРНОБИЛІ ПОДВИГ…»

У ніч з 25 на 26 квітня 1986 року на 4-му реакторі Чорнобильської АЕС стався вибух

стор. 10

«ВЕРБА» СИЛЬНІША ЗА «ГРАД»

Державне підприємство «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова» завершує модернізацію реактивних систем залпового вогню БМ-21 «Град» до сучасної моделі під назвою «Верба».

стор. 11

СИМВОЛ НЕСКОРЕНОЇ УКРАЇНИ

З початком війни на Донбасі наші воїни підняли Державний прапор на неймовірну висоту

стор. 12

НА ЯКУ ДОПОМОГУ ПО БЕЗРОБІТТЮ МОЖЕ РОЗРАХОВУВАТИ ДЕМОБІЛІЗОВАНИЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ

стор. 13

ЖЕРЕБ КИНУТО

Збірна України розпочне Євро-2016 матчем з чемпіоном світу

стор. 14

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО:

«ДЛЯ УКРАЇНИ СПІВПРАЦЯ З НАТО — ЦЕ ОДНЕ З ПЕРШОЧЕРГОВИХ ПИТАНЬ ДЛЯ ЗМІЦНЕННЯ ОБОРОНИ КРАЇНИ»

Генерал Філіп Брідлав, Президент України Петро Порошенко та генерал армії України Віктор Муженко під час зустрічі

У межах візиту до Бельгії Президент України відвідав Штаб Верховного головнокомандувача Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі та Штаб сил спеціальних операцій НАТО, повідомляє прес-служба глави держави.

Це перший візит Петра Порошенка до Штабу Верховного головнокомандувача Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі та Штабу сил спеціальних операцій НАТО.

Глава Української держави провів зустріч з командувачем Збройних сил США в Європі, Верховним головнокомандувачем Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі генералом Філіпом Брідлавом за участю начальника Генерального штабу ЗС України генерала армії України Віктора Муженка, Міністра закордонних справ України Павла Клімкіна, інших представників українського уряду та представників Штабу Верховного головнокомандувача ОЗС НАТО в Європі.

Президент наголосив на виключній значущості співпраці з США та НАТО для посилення оборонних спроможностей України, необхідних для ефективної протидії триваючій російській агресії та гібридним викликам.

«Для України співпраця з НАТО — це одне з першочергових питань для зміцнення оборони країни», — сказав Петро Порошенко.

Під час зустрічі обговорювалися питання розвитку співпраці з НАТО в оборонній сфері, зокрема щодо залучення практичної допомоги Альянсу в реформуванні сектору безпеки і оборони України відповідно до стандартів НАТО, продовження програм спільних навчань, підсилення оборонного потенціалу Збройних Сил України та підвищення рівня підготовки українських військовослужбовців.

Генерал Брідлав високо оцінив нинішній рівень взаємодії з Україною. Він підтвердив готовність НАТО надавати посилену допомогу з метою протистояння сучасним безпековим викликам, які постали перед Українською державою.

Генерал Брідлав наголосив на необхідності повного виконання Росією Мінських домовленостей.

«БЕЗПЕЧНА УКРАЇНА — ЗНАЧИТЬ БЕЗПЕЧНА ЄВРОПА»

Країни Балтії, Польща та Україна підписали спільну заяву про співробітництво

У Києві відбулася спільна робоча зустріч керівництва оборонних відомств Естонії, Латвії, Литви, Польщі та України з метою продовження діалогу та визначення перспектив подальшого розвитку співробітництва в оборонній сфері.

У ході багатосторонньої зустрічі всі учасники засвідчили готовність оборонних відомств продовжувати співпрацю згідно з досягнутими домовленостями та підписали спільну заяву з питань розвитку співробітництва в оборонній сфері.

Цей документ, зокрема, окреслює напрями подальшої співпраці між оборонними відомствами п'яти країн. У ньому міністри оборони наголосили на твердій позиції щодо забезпечення територіальної цілісності України, зауваживши, що питання протидії російській агресії в Україні залишається на міжнародному порядку денному.

Також спільна заява задекларувала готовність до подальшого поглиблення взаємодії в оборонній сфері у дво- та багатосторонньому форматах. Зокрема, йдеться про спільну участь у заходах підготовки військ, у військово-медичній сфері та про військово-технічну співпрацю.

— Сьогоднішня зустріч є важливим свідченням цілеспрямованої та послідовної підтримки нашої країни Естонською, Латвійською, Литовською Республіками та Республікою Польща в боротьбі проти агресії Росії, — зазначив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак та подякував колегам за допомогу в політичній та практичній площині.

— З початку агресії Російської Федерації Польща однією з перших прийшла на допомогу Україні. Ми отримали як політичну, так і матеріально-технічну підтримку, наші бійці, поранені на фронті, лікувалися в Польщі, — зауважив генерал армії України Степан Полторак.

Своєю чергою його польський колега наголосив на дотриманні його країною твердої позиції щодо російської агресії в Україні та висловив зацікавленість у досвіді Збройних Сил України, набутому у формуванні сил територіальної оборони та веденні збройної боротьби в умовах гібридної війни.

У ході зустрічі Міністр оборони України з його польським колегою обговорили можливості збільшення кількості двосторонніх навчань, а також практичні аспекти створення спільної бригади ЛитПолУкрбриг.

— ЛитПолУкрбриг — це практичний внесок наших країн у спільну європейську безпеку, — зауважив генерал армії України Степан Полторак та повідомив, що 18 українських військовослужбовців уже виконують завдання у складі штабу цієї бригади. Нині триває злагодження, а на початку наступного року відбудеться урочиста церемонія відкриття цього проекту.

Також у ході зустрічі було наголошено на готовності польської сторони до спільних навчань, які вже відбуваються в межах польсько-канадсько-американської співпраці в Яворові.

— Безпечна Україна — значить безпечна Польща і безпечна Європа, — зазначив Міністр національної оборони Республіки Польща пан Антоній Мацеревич та зауважив, що Україна є стратегічним партнером Республіки Польща і її абсолютним пріоритетом.

Вадим КОВАЛЬОВ

УРЯД ЗАТВЕРДИВ РІЧНУ НАЦІОНАЛЬНУ ПРОГРАМУ СПІВРОБІТНИЦТВА З НАТО

Кабінет Міністрів затвердив річну національну програму співробітництва України з НАТО і передав її на підпис Президенту України. Про це на засіданні уряду зазначив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Він наголосив, що завдання України — стати фактичним членом Північноатлантичного альянсу: «Це тоді, коли стандарти в українських Збройних Силах, тренування в ЗСУ повністю і цілком відповідають тим стандартам, які є у країнах-членах НАТО».

«Це найкоротший шлях до того, щоб Україна отримала юридичне членство в Альянсі», — наголосив глава уряду.

КАБМІН «ЗА» ЕКОНОМІЧНУ БЛОКАДУ КРИМУ

Рішенням уряду України забороняються поставки робіт, товарів і послуг за всіма митними режимами з тимчасово окупованої території на іншу територію України та з іншої території України на тимчасово окуповану територію України. Про це заявив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на черговому засіданні Кабінету Міністрів, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Він зазначив, що виняток становитимуть особисті речі громадян, соціально значущі продукти харчування і гуманітарна допомога.

Арсеній Яценюк наголосив, що відповідне рішення Кабінету Міністрів України згідно із законом про вільну економічну зону «Крим» набуде чинності протягом 30 днів з моменту його ухвалення.

ФІНАНСУВАННЯ НА БОЙОВУ ПІДГОТОВКУ МАЄ БУТИ ЗБІЛЬШЕНО

«Цього року на бойову підготовку військовослужбовців Збройних Сил було витрачено близько мільярда гривень», — повідомив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час перебування в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки, що на Львівщині.

— Наступного року ця сума має бути збільшена мінімум удвічі. Бо якою б сучасною технікою не забезпечувалися підрозділи, військовослужбовців потрібно навчати вправлятися з нею. Тому моє глибоке переконання: потрібно збільшувати витрати на бойову підготовку, вдосконалювати матеріальну базу навчальних центрів, щоб наші воїни, прибувши в зону проведення АТО, мали необхідні знання для успішного ведення бойових дій, — зазначив генерал армії України Степан Полторак.

ВІТАЄМО!

14 грудня 2015 року виповнилося 70 років з дня народження **генерал-майора у відставці ВОЛИНЦЯ Степана Івановича та полковника у відставці ВОЛИНЦЯ Петра Івановича,** колишніх керівників структурних підрозділів Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України.

Своїм відповідальним ставленням до справи вони заслужили велику повагу. І нині наші шановні ветерани не відсторонилися від справ, якими живе наше військо, та беруть активну участь у військово-патріотичному вихованні молоді. Щиро вітаємо вас, шановні Степане Івановичу і Петре Івановичу, з 70-річчям, бажаємо міцного здоров'я, щастя, довголіття, добробуту, благополуччя, здійснення всіх мрій, успіхів і досягнень у військово-патріотичному вихованні захисників України.

Колеги, друзі

З сержантами проводяться заняття з інженерної підготовки

Засоби індивідуального захисту — одна зі складових збереження життя бійців

СЕРЖАНТСЬКИЙ КОРПУС — ФУНДАМЕНТ ПЕРЕДОВИХ АРМІЙ

У зоні АТО чимало молодших командирів часто заміняють офіцерів

Треті всеармійські збори сержантського і старшинського складу Збройних Сил України відбулися на базі артилерійської бригади великої потужності. Місце проведення зборів ніби наголошувало, якою потужною рушійною силою у війську є сержантський корпус. Під час бойових дій на Сході України понад півтори тисячі представників цього армійського прошарку отримали державні нагороди. У зоні проведення АТО чимало з них не лише виконували обов'язки офіцерів, а й були призначені на офіцерські посади. Опорний пункт, на якому старшим начальником є старшина чи сержант, там не рідкість.

Саме задля обміну бойовим досвідом, алгоритмами розв'язання типових і нетипових армійських проблемних ситуацій, обговорення напрямів подальшої діяльності зібралися головні сержанти військових частин.

Заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України генерал-лейтенант Ігор Колесник у промові на зборах наголосив на винятковій важливості вдосконалення та пожвавлення роботи сержантів.

Своєю чергою головний старшина Збройних Сил України прапорщик Олександр Косинський у контексті головної теми зборів, зокрема, розповів: «Професійний сержантський корпус ми розпочали формувати ще до війни. Була опрацьована система підготовки військовослужбовців, проходження служби тощо. Всі посади головних старшин були укомплектовані підготовленими контрактниками. Проте свої корективи в наші напрацювання внесла війна. На місце загиблих сержантів або звільнених через поранення прийшли мобілізовані, які подекуди навіть не розуміли, що таке професійний сержантський корпус.

У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ ЗАПРОВАДЖУЄТЬСЯ НАТОВСЬКА ПРОГРАМА «УДОСКОНАЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ» ЩОДО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СЕРЖАНТСЬКОГО СКЛАДУ

Цього року розпочали підготовку сержантів по-новому. У Збройних Силах запроваджується натовська програма «Удосконалення військової освіти» щодо розвитку системи професійної підготовки сержантського складу. Її було погоджено з інструкторами країн-членів НАТО. За словами Олександра Косинського, цю систему не сліпо скопіювали, а взяли з неї все найкраще.

Також значна увага приділяється підготовці українських інструкторів. Адже що більше їх у нас буде, то швидше у Збройних Силах запрацює ефективна власна система підготовки сержантського складу. І не буде необхідності залучати іноземних радників.

Сьогодні головним сержантам відводиться значна роль. Проте й недоліків у їхній роботі вистачає. Часто це пов'язано із нерозумінням командирами ролі й місця головного сержанта в підрозділі.

— Не секрет, що на головних сержантів часто «навішують» матеріально-технічне забезпечення, виконання обов'язків стрільця, зенітника, кулеметника, водія тощо, — говорить головний старшина Збройних Сил України прапорщик Олександр Косинський. — Зрозуміло, що бувають ситуації, коли головний сержант підрозділу — чи не єдиний, хто може виконувати ті чи інші обов'язки. Однак не треба забувати, що одним з головних його завдань є комунікація між солдатами і командирами. Не волонтери повинні виявляти негаразди в забезпеченні частин та рапортувати про свої знахідки перед суспільством, причому погіршується зароблений кров'ю і потом імідж армії. Це сержанти повинні доповідати відповідним посадовцям про недоліки та допомагати їх усувати. Сержанти, зокрема, повинні бути ланкою для координації всіх видів забезпечення.

Насамкінець зборів із сержантами були проведені інструкторсько-методичні заняття, під час яких кожен мав нагоду в менш офіційній атмосфері поділитися своїм досвідом роботи з особовим складом, зокрема й у бойовій обстановці.

Роман ВУС

РЕАБІЛІТАЦІЯ УЧАСНИКІВ АТО — ОДИН З ПРІОРИТЕТІВ МІНОБОРОНИ

Сучасний зал оздоровчих технологій та лікувальної фізичної культури нещодавно відкрили у Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського.

— Понад 80 відсотків наших слухачів брали участь в антитерористичній операції на території Донецької та Луганської областей, — розповів начальник Національного університету оборони генерал-лейтенант Василь Телелим. — Чимало з них отримали поранення та психологічні травми й за станом здоров'я не можуть відвідувати регулярні заняття з фізичної підготовки. Тому ми створюємо необхідні умови для психофізіологічної реабілітації офіцерів.

У залі оздоровчих технологій та лікувальної фізичної культури розміщено 20 сучасних спортивних кардіотренажерів. Заняття на них імітують ходьбу, біг, греблю, їзду на велосипеді. Фізична реабілітація офіцерів проводиться під наглядом спеціалістів.

— Новітні технології дозволяють зміцнити більшість систем організму і тренуватися без надмірного навантаження на травмовані частини тіла, — пояснює майор Сергій Костів, науковий співробітник науково-дослідної лабораторії навчально-методичного центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій НУОУ. — Спеціальні датчики на тілі військовослужбовця допомагають стежити за його станом під час виконання вправ, тож знижується ризик отримання травми.

У залі оздоровчих технологій та лікувальної фізичної культури НУОУ ім. І. Черняховського розміщено 20 сучасних спортивних кардіотренажерів

— Не кожен навчальний заклад нашої країни може похвалитися таким комплексом оздоровчих технологій та лікувальної фізичної культури. Тут є зал спортивних ігор, гімнастики та атлетичної підготовки, два сучасні зали з рукопашного бою. Військовослужбовці та працівники військового університету, слухачі можуть покращувати стан здоров'я, не виходячи з будівлі університету, — зауважив полковник Юрій Фіногенов, начальник Управління спорту Міністерства оборони України.

Для слухачів університету також підготують два майданчики для гри в мініфутбол, а ще планують спорудити басейн.

Навчально-тренувальний комплекс для комплексної реабілітації військовослужбовців-учасників АТО засобами фізичної культури в університеті створюють за окремим дорученням Міністра оборони.

Окрім фізичної реабілітації, в університеті активізували роботу з психологічного відновлення військовослужбовців. На базі навчального закладу відкрито клас психологічної підготовки та реабілітації, видано 14 практичних посібників.

Дмитро ГАМАШ

2015 рік, Мар'їнка. Наслідки влучення міни в житловий будинок. І сьогодні це прифронтове місто зазнає обстрілів з боку проросійських бойовиків

ПУТІНСЬКИЙ ЦЕЙТНОТ,

АБО ЧОМУ БОЙОВИКИ ЗБІЛЬШУЮТЬ ІНТЕНСИВНІСТЬ ОБСТРІЛІВ ТА ПРОВОКАЦІЙ НА ДОНБАСІ

Протягом минулого тижня ескалація бойових дій на Донбасі знову почала зростати. Бойовики посилили потужність та інтенсивність обстрілів позицій українських військ та населених пунктів, які знаходяться під контролем української влади. Провокації тривають щоденно, а кількість обстрілів зросла до 50 за добу. До того ж упродовж останніх днів зафіксовано, зокрема спостережною місією ОБСЄ, застосування бойовиками тих зразків озброєння та засобів ураження, які у відповідності до Мінських домовленостей мають бути вже давно відведені на встановлені відстані

Навіть більше — дедалі частіше з боку бойовиків на адресу нашої країни лунають войовничі та погрозливі слова. Ватажки бойовиків щоразу, з'являючись на публіці, заявляють про наміри «звільнити окуповані київською хунтою землі Донбасу…»

Полишимо поки що ці гучні промови «народних лідерів Донбасу» без коментарів. Зрештою не кожний наш читач добре розуміється на симптомах різноманітних психічних відхилень або ж є фахівцем у діагностуванні симптомів алкогольного чи наркотичного сп'яніння. Але спробуємо зрозуміти, звідки взялася в цих бойовиків така войовнича риторика та прагнення за будь-яку ціну вв'язатися у бійку з «кровавою київською хунтою».

Нагадаємо, що незабаром має відбутися чергове засідання тристоронньої комісії щодо врегулювання конфлікту на Сході України. За всіма ознаками, воно матиме такий собі підсумковий характер щодо процесу виконання положень Мінських домовленостей стосовно мирного врегулювання збройного конфлікту на Донбасі. Очевидно, що одним із питань для розгляду під час цього засідання має стати хід виконання положень Мінських домовленостей обома сторонами конфлікту та їхніми гарантами...

Але цілком очевидним також є те, що низка положень цього документа, м'яко кажучи, не до вподоби ані самим бойовикам, ані їхнім кураторам із Кремля. Зокрема це стосується відновлення української юрисдикції над тією ділянкою російсько-українського кордону, яку нині контролюють бойовики, а також проведення під міжнародним контролем чесних та прозорих виборів на окупованих нині землях (за українським виборчим законодавством і за участю українських політичних сил).

СЛАВНОЗВІСНІ «БАГАТОХОДІВОЧКИ» РОСІЙСЬКОГО ПРЕЗИДЕНТА ЯВНО ДАЛИ НА ДОНБАСІ ЗБІЙ, І ВІН ПОТРАПИВ У ЯСКРАВИЙ ЦЕЙТНОТ З ЦІЛКОМ ІМОВІРНИМ У МАЙБУТНЬОМУ САНКЦІЙНИМ МАТОМ…

Зрозуміло, що в разі виконання цих положень існування «ДНР» та «ЛНР» закінчиться (діяльність путінського «воєнторгу» та «добровольчого військкомату» по відношенню до Донбасу припиниться), а всі ці Гіві, Моторола, Бетмени та інші Захарченки і Плотницькі навряд чи довго перебуватимуть поза межами персональних камер СІЗО СБУ…

Саме тому бойовикам, як і пану Путіну, котрий зовсім не полишив планів зберегти Україну у сфері власних інтересів, виконання Мінських домовленостей невигідне. Підписав він їх свого часу зовсім не для того, щоб виконувати, а як засіб зменшити тиск санкцій на свою країну з боку світового співтовариства і як засіб отримати «перепочинок» у своїй «гібридній війні». Це сьогодні очевидно майже всім…

Сам процес виконання Мінських домовленостей, який передбачає поетапне відновлення української юрисдикції над окупованими територіями (що, безумовно, потребує виведення російських військ та так званих «добровольців» із цих територій) не входить до плану нинішнього кремлівського режиму. Тому, за їхнім розумінням, його необхідно зірвати, при цьому покласти вину за це саме на Україну (адже в іншому випадку санкції не тільки не знімуть, але й ще, імовірно, суттєво посилять…).

Ось чому обстріли та провокації з боку бойовиків почали наростати, поступово вони перекидаються на ті ділянки «фронту», які ще донедавна вважалися порівняно спокійними. Бойовикам, а точніше — їхнім господарям у Кремлі, вкрай необхідно спровокувати українську владу на «адекватну відповідь». Себто забезпечити зрив Мінських домовленостей саме Україною.

Не буде перебільшенням стверджувати, що в цьому питанні російський режим цілком імовірно може вдатися до якоїсь провокаційної акції на кшталт теракту. Тим паче, що «чекістське» минуле нинішнього російського президента цілком спонукає саме такі методи як у внутрішній, так і в зовнішній політиці сучасної Росії.

За останніми даними української військової розвідки, оприлюдненими відразу в кількох вітчизняних ЗМІ, завдяки наполегливим зусиллям своїх російських кураторів, які забезпечують бойовикам не тільки інструкторсько-методичну допомогу у військово-професійному відношенні, а й часто здійснюють пряме командування та управління їхніми збройними формуваннями, ватажкам сепаратистів вдалося розгорнути на Донбасі досить потужне військове угруповання. Його загальна чисельність становить приблизно 40–45 тисяч бойовиків (ще на окупованих територіях розгорнуто близько 8–9 тисяч російських військовослужбовців, замаскованих під «місцевих ополченців» як страховий пояс). Сформовані два «армійські корпуси» (1-й АК — «ДНР» та 2-й АК — «ЛНР»), у складі принаймні шести окремих мотострілецьких бригад. На озброєнні бойовиків є танки, бойові броньовані машини, артилерія (зокрема реактивна і важка — калібром за 152-мм).

Завдяки зусиллям російського Генерального штабу у збройних формуваннях бойовиків впроваджена чітка і єдина командна вертикаль, налагоджена система бойової підготовки і система матеріально-технічного забезпечення та логістики як з території РФ, так і безпосередньо на окупованих територіях. Усе це дозволяє говорити про достатньо значні зусилля нинішнього російського правлячого режиму щодо зміцнення боєздатності формувань сепаратистів на Сході нашої країни. Погодьтеся, це зовсім не в'яжеться зі змістом та суттю Мінських домовленостей.

Навіть якщо допустити, що Путіну так і не вдасться спровокувати Україну на порушення або зрив цих домовленостей, то єдиним для нього виходом, щоб запобігти збільшенню санкцій світового співтовариства проти РФ, стане пролонгація домовленостей. В іншому випадку — термін їхньої дії спливе 1-го січня 2016-го року. І навряд чи світове співтовариство погодиться вважати пана Путіна непричетним до факту їхнього невиконання…

Думаю, що після цього організаційно-санкційні висновки світового співтовариства так чи інакше будуть, встигне пан Путін виконати Мінські домовленості чи ні, навіть якщо він з тих чи інших причин цього «не зміг»…

Славнозвісні «багатоходівочки» російського президента явно дали на Донбасі збій, і він потрапив у яскравий цейтнот з цілком імовірним у майбутньому санкційним матом…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ЗАЙЦЕВЕ ПОДІЛЕНО НАВПІЛ. «КОРДОНОМ» МІЖ СТОРОНАМИ Є ОДНА З ВУЛИЦЬ

Проросійські бойовики порушують Мінські домовленості та регулярно обстрілюють позиції українських підрозділів

Населені пункти Зайцеве та Майорськ, які знаходяться на лінії розмежування в зоні АТО, майже щодня обстрілюють бойовики так званої «ДНР». Вони неодноразово намагалися штурмувати ці стратегічні українські позиції. З тактичного погляду наші позиції вигідно розміщені на висотках. Утримують ці важливі рубежі загартовані в боях воїни 42-го окремого мотопіхотного батальйону.

…У Майорську, одному з опорних пунктів, нас зустрів офіцер кремезної статури — комбат із позивним «Боцман».

— Ви точно бажаєте відвідати «нульовку» в Зайцевому? Там постійно свистять кулі, від нас до сепарів близько сотні метрів, — сказав комбат, розкладаючи приклад свого АКМС. — Село поділене навпіл, а «кордоном» є одна з вулиць.

Застереження комбата нас не зупинили. Ми під'їхали до певного місця та вийшли з армійських машин. Офіцери, які нас супроводжували, дослали патрони в патронники. Я також зняв із запобіжника свій «калаш»…

Коли дійшли до «нуля», нас зустріли бійці та провели коротку «екскурсію» по своїх позиціях. Оглянувши наслідки вчорашніх обстрілів із 120 мм міномета та застряглий у стіні постріл від РПГ, комбат разом із офіцерами розповіли про загальну обстановку.

ЗАХИСНИКИ ПІД ГОРЛІВКОЮ СТВЕРДЖУЮТЬ, ЩО БОЙОВИКАМ ПЕРЕМИР'Я НЕ ПОТРІБНЕ, НА ВІДМІНУ ВІД МІСЦЕВИХ МЕШКАНЦІВ

Місяць тому в бойовиків відбулася ротація, їх замінили добре навчені та організовані підрозділи. При штурмах вони діють помітно злагоджено, а їхні командири — кадрові російські військові. Це постійно підтверджується з перехоплених переговорів по радіостанції. Також чути звуки переміщення важкої бронетанкової техніки та самохідних гармат. Часто «промацують» нашу оборону. На початку місяця було декілька невдалих спроб штурмувати наші позиції.

Кулеметник на опорному пункті «Маяк»

— Останнього разу з посадки виїхали кілька «Уралів» з бойовиками. Одночасно по нас почав працювати ворожий міномет, — розповідає «Боцман». — Наші хлопці негайно зайняли бойові позиції. По ворогу запрацювали наші АГС та кулемети ДШК. Мобільний міномет одразу був підбитий, а дві машини з бойовиками знищені. Противник зазнав чималих втрат. На жаль, і серед наших також були поранені.

Невдовзі на вулиці з'явилися місцеві мешканці, які щось обговорювали між собою, позираючи на нас… За словами бійців, таких «ватних» перевертнів, які підтримують «руський мир», у Зайцевому вистачає. Вдень вони можуть працювати по господарству поруч зі своїми хатами, а вночі відкривати вогонь по бійцях ЗСУ.

— Наприклад, у сусідній хаті проживає літній чоловік, — розповідає боєць із позивним «Бомок». — Наші хлопці неодноразово помічали, що він корегує вогонь ворожих АГС та мінометів, останніх тут приблизно взвод. А одного разу перед початком обстрілу він вивів кудись із двору корову та поспіхом почав виносити речі. За кілька секунд «сепари» влупили з гранатомета по його сараю та відкрили вогонь. А згодом їхні маріонеткові ЗМІ повідомили, що це українські бійці підпалили його сарай. Ми його ніколи не чіпали, Бог йому суддя.

Ми попрощалися з хлопцями та вирушили з офіцерами на інший опорний пункт під назвою «Маяк». Така назва невипадкова, адже він знаходиться на вигідній висоті, звідки прострілюється вся долина.

— Цей опорник для бойовиків, наче кістка поперек горла, — розповідає під час «екскурсії» окопами заступник комбата по роботі з особовим складом з позивним «Інженер». — А це наша «Дашка» (так називають великокаліберний кулемет ДШК. — **Авт.**). У разі наступу досвідчений кулеметник прицільним вогнем зупиняє противника. Волонтери допомогли нам його модернізувати: замість станка поставили сошки та приклад, щоб зручніше було вести вогонь. Взагалі наш підрозділ забезпечений усім необхідним: уніформою, теплими речами, гумовими чоботами, продовольством тощо. Проте вже пішов сніг, тож нам дуже потрібні білі маскувальні халати.

Боєць із позивним «Бомок» показує свіжий ворожий постріл від РПГ

Захисники, які сьогодні стоять на передових позиціях під Горлівкою, одностайно стверджують, що бойовикам не потрібне перемир'я, на відміну від багатьох місцевих мешканців, які втомилися від війни.

Валентин ШЕВЧЕНКО

«ЛАСТІВКА» ТА ЇЇ ОБЕРІГ

Уперше історію цієї бойової машини та її екіпажу довелося почути від Владислава Таранця, директора Національного військово-історичного музею. Нещодавно експозицію музею поповнив український державний прапор. Передали знамено бійці — члени екіпажу бронетранспортера з бортовим позивним «Ластівка». Синьо-жовте полотнище більше року майоріло над їхньою бойовою машиною, тож хлопці щиро вважали його своїм оберегом. Вони проїхали тисячі небезпечних кілометрів, сотні разів були під обстрілами, понад 300 разів долали «дорогу смерті» — шлях від селища Піски до донецького аеропорту. Довезли до передової тонни боєприпасів, продовольства, одягу, медикаментів, евакуювали десятки поранених. І жодного разу машина не підвела: не зламалася, не зупинилася, в ній не загинув жоден боєць.

Подробиці цієї історії вдалося дізнатися із перших уст — від одного з членів першого екіпажу «Ластівки», киянина Івана Трембовецького. Торік у березні чоловіка мобілізували, пішов служити розвідником до одного з підрозділів 95-ї окремої аеромобільної бригади.

— Ми зібрали її за одну добу з донорів, — згадує боєць квітень 2014 року. — Ввечері це була купа запчастин, а вранці «Ластівка» завелась, і ми вирушили на ній на фронт.

Насправді «Ластівка» — абсолютно стандартний БТР-80 з дизельним двигуном. Він не обладнаний новітнім озброєнням, з додаткового захисту має лише кілька приварених металевих листів. Однак з першого дня розвідники зрозуміли, що їхня бойова машина — найшвидша і найбільш маневреніша техніка батальйону. По шосе розганяється до 120 кілометрів за годину, полем легко «летить» під сотню. Через це машина завжди в розвідувальному дозорі — попереду всього батальйону.

— Бувало, за добу ми долали сотні кілометрів, годинами їхали під обстрілами, — продовжує свою розповідь Іван Трембовецький. — Якось натрапили на блокпост «денеерівців». З ходу вступили в бій і, попри те, що ворогів було значно більше, перемогли. І весь час у бою над нами гордо майорів наш оберіг.

З квітня 2014-го «Ластівка» промчала дорогами АТО більше 10 тисяч кілометрів. Забезпечувала боєприпасами десантників у боях за гору Карачун, на ній бійці входили в міста Лисичанськ, Слов'янськ, брали участь у боях поблизу селищ Спартак, Піски. Торік улітку розвідники забезпечували зброєю і харчами знаменитий рейд десантників, потім упродовж двох місяців брали участь в конвоях до донецького аеропорту — під постійними обстрілами сепаратистів хлопці підвозили «кіборгам» боєприпаси та продовольство, евакуювали поранених. Там, на «дорозі смерті» машина по черзі втратила всі колеса, а наступний комплект шин спрацювався від нещадної експлуатації.

Бронетранспортер на ім'я «Ластівка» з розвідниками 95-ї оаембр

— Якось поблизу Спартака по нас гатила ворожа артилерія, — згадує Іван Трембовецький. — Ми вже майже вийшли із сектору обстрілу, як раптом «Ластівочка» глохне і зупиняється. Виявляється, в баку закінчилась солярка, а водій не встиг вчасно переключитися на другий. Ну все, думаємо, тут ми всі й поляжемо, бо «заповітрений» дизельний двигун якщо завередує, то можна заводити годинами. Але хлопці закачують пальне, водій заводить двигун, і «Ластівочка» загуркотіла з півоберта. За хвилину вивезла нас з-під вогню.

Нині їхня «Ластівка» продовжує «літати» в зоні антитерористичної операції. Майже весь її колишній екіпаж звільнився, машина служить іншим розвідникам. Однак про свою «Ластівочку» вони також дбають. А прапор-оберіг як військову реліквію передали до музею, аби про їхню бойову машину дізналася вся Україна.

Роман ЗАПОРОЖЧЕНКО, Іван СТУПАК.

НА ПЕРЕДОВІЙ КОМБАТИ МУЖНІЮТЬ РАНО

Підполковник Сергій Чернецький — наймолодший комбат у бригаді, але бойового досвіду йому не позичати. Він понад двісті днів провів у зоні АТО

Уся його постать ніби випромінює надійність, упевненість у собі, рішучість. Він невисокий на зріст, широкоплечий. Таких командирів, як підполковник Сергій Чернецький, характеризують одним красномовним словом — справжній.

Сергій Анатолійович кинув на стіл шапку-феску та, перехопивши мій погляд на його зачіску «під нуль», посміхнувся: «А вона в мене залишається незмінною ще з часів навчання в Одеському інституті Сухопутних військ. Зручна». І я розумію вибір підполковника. Така зачіска для офіцера-сухопутника, який не вилазить з польових занять, дійсно зручна і невибаглива. Згодом його суворе, як мені спочатку здавалося, командирське обличчя якось вмить посвітлішало. На ньому заграла привітна посмішка і ніби змахнула кілька років. Помітивши таку зміну, поцікавився справжнім віком співрозмовника. «Тридцять один, — відповів Сергій Чернецькій і пояснив невідповідність віку і військового звання. — Підполковника присвоїли мені достроково…»

Підполковник Сергій Чернецький

Один із офіцерів, що був свідком нашої розмови у штабі бригади відразу додав: «Він у нашій частині наймолодший за віком комбат. А за командирським досвідом — неабиякий професіонал. Дострокове присвоєння звання — це достойна оцінка його бойової діяльності в районі проведення антитерористичної операції, де він побував двічі. А це понад двісті днів перебування на війні».

У невеличкому робочому кабінеті комбата обстановка спартанська: стіл, два стільці. Її оживляють картина з ліричним краєвидом та меч солідних габаритів на протилежній стіні. На робочому місці він буває рідко. Адже здебільшого поряд з кількома сотнями підлеглих, які знаходяться у двох точках, — в розташуванні бригади та в районі проведення антитерористичної операції.

— Нещодавно я повернувся з АТО, де мої підлеглі у складі зведеного батальйону виконують завдання з охорони важливого об'єкта, — розповідає підполковник Сергій Чернецький. — Забезпечити високу пильність військовослужбовців, професійні дії під час виконання бойових завдань — ось що важливо. З нагоди Дня незалежності України керівництво АТО достойно оцінило службу підлеглих. Почесні відзнаки начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України отримали заступник командира взводу сержант Сергій Шинковий, сержант Сергій Мисок та інші бійці. Повернувся з району проведення АТО для того, щоб поставити у стрій молоде поповнення. На День Збройних Сил України кілька десятків моїх нових підлеглих склали присягу на вірність Українському народові й відтепер нова турбота — якомога

УЧАСНИКИ БОЙОВИХ ДІЙ НА ДОНБАСІ — ЦЕ ЗОЛОТИЙ ФОНД ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КАДРОВОГО РЕЗЕРВУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

швидше зробити з них справжніх бійців. Таких, як, наприклад, ті, з ким виконував завдання минулого року під Дебальцевим. Коли переконаюся, що вони отримали необхідну підготовку, знову повернуся в зону проведення антитерористичної операції.

Для кожного військовослужбовця під час перебування на війні втрата бойового побратима — це незагойна рана в пам'яті. А для командира — ще і його власний біль. Адже саме він несе відповідальність за збереження життів своїх підлеглих ще й перед батьками. «Я й дотепер пам'ятаю подробиці того дня, — розповідає підполковник Сергій Чернецький. — Ми супроводжували транспортну колону. Попереду рухалися бронетранспортери бойової охорони. Раптом під колесами машини улюбленця підрозділу, найхоробрішого бійця молодшого сержанта Олександра Москалюка вибухнула протитанкова міна. То була наша перша втрата. Пригадав тих, хто очікує його повернення додому живим і здоровим. Я ніби наяву побачив проникливий погляд дружини Оксани, безтурботні посмішки доньок — восьмирічної Діани і восьмимісячної Маї… Повернувшись з виконання завдання, ми віддали данину пам'яті загиблому військовослужбовцю, висловили співчуття його батькам.

Потім були ще дві втрати. Від прямого влучення гранати загинув кулеметник бронетранспортера Вадим Кучеренко. Героїчний вчинок здійснив сержант Максим Ошека. У результаті ДТП машину, за кермом якої був він, понесло на багатолюдну автобусну зупинку. Рятуючи життя людей, Максим скерував її на металеву вежу електромережі й загинув. Ці три військовослужбовці були нагороджені орденом «За мужність» посмертно. У центрі казарми другого батальйону є стенд «Герої не вмирають». Проходячи повз нього, Сергій Анатолійович зупинився, ніби подумки привітав своїх колишніх підлеглих, які вже з неба спостерігають за життям своїх бойових побратимів.

На війні командири мужніють дуже швидко. Понад двісті днів перебування в зоні проведення антитерористичної операції загартували характер підполковника Сергія Чернецького, сприяли набуттю бойового досвіду, який сьогодні є особливо затребуваним у нашому війську. Комбати-учасники бойових дій на Донбасі — це золотий фонд для формування кадрового резерву Збройних Сил України. От і Сергій Анатолійович пройшов курс навчання при Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського. Він поділився враженнями від навчання: «У нашій групі з п'яти комбатів чотири пройшли випробування війною на Донбасі. Навчання проходило у формі дискусій. Це коли теоретичні положення лекцій викладачів ми перекладали на мову нашого бойового досвіду. Знаєте, це була розмова, корисна і для військових теоретиків, і для практиків…»

Перебування на війні формує у військових життєві принципи, норми поведінки в бою. Цікавлюся, яке командирське кредо сповідує сьогодні комбат Сергій Чернецький. Мабуть, цей девіз у нього вже давно, бо одразу відповів: «Перш, ніж вимагати від підлеглого, забезпеч його всім потрібним для виконання бойового завдання».

Володимир ЧІКАЛІН

З ТЕАТРАЛЬНОЇ СЦЕНИ — НА ВІЙНУ

Артист балету захищав Батьківщину на Маріупольському напрямі

Анатолій Лобанов

Ще в березні 2014-го артист балету вищої категорії Анатолій Лобанов готувався до свого чергового спектаклю. Але в одну мить театральна завіса для нього опустилася…

— Я майже 23 роки віддав театральному мистецтву. У дванадцятирічному віці записався в балетну школу, згодом закінчив музичне училище мистецтв та культури, був артистом балету одеських Національного театру опери й балету та Театру музичної комедії, працював педагогом-репетитором. Практично жив на сцені, жив мистецтвом і не мав наміру щось змінювати у своєму житті. Аж раптом Росія анексувала Крим і посунула на Донбас, і дуже образливо стало за всіх нас та за нашу Україну. Тому, як би пафосно це не звучало, я вирішив стати солдатом, щоб Батьківщину захищати, — розповів матрос Анатолій Лобанов.

Рапорт із проханням щодо призову до лав ЗС України він написав ще в березні минулого року. Місяць чекав, а з військкомату відповіді не було. Пішов туди, і лише тоді його прохання задовольнили, хоча й не надто цього прагнули, бо помилково думали, що артист просто на емоціях погарячкував зі своїм бажанням.

Як виявилося, зовсім не погарячкував, а зробив це обдумано, що і довів упродовж року своєї служби за мобілізацією, майже вісім місяців якого провів на Донбасі, в зоні АТО.

На передовій його позиції від бойовиків відділяла річка Кальміус, яка впадає в Азовське море.

Мир на Донбасі Анатолію Лобанову відчути так і не судилося. Майже весь час позиції його підрозділу обстрілював противник. Снаряди іноді розривалися і за кілька метрів від бліндажа. Гатили по українських воїнах майже щодня. Били з мінометів, самохідно-артилерійських установок та іншого озброєння. Належало завжди бути напоготові, іноді не встигали ані як слід поїсти, ані помитися в лазні.

У травні минулого року Анатолій Лобанов демобілізувався та повернувся до Одеси. Завітав до Театру музичної комедії, зустрівся з партнерами по театральній трупі, але на сцену вирішив не повертатися.

— Чому? Так вирішив — і крапка. Мене змінив рік служби, змінило АТО. Знаєте, за місяць після повернення додому так захотілося назад на Донбас. Я навіть виявив бажання піти служити в полк «Азов». Тиждень готувався на базі одного з тренувальних таборів, але зрозумів, що вік бере своє. Тому звернувся до військкомату, і мене призвали служити за контрактом у Військово-морському ліцеї. Тут мені подобається, колектив хороший, офіцери порядні. З їхньою допомогою я потроху опановую нову посаду старшини роти ліцеїстів — хлопців, які вже в такому ранньому віці вирішили обрати військову професію, — каже Анатолій.

А ще Анатолій Лобанов часто згадує своїх командирів і бойових побратимів з позивними «Локі», «Оружейник» та багатьох інших. Тих, із ким жив у одному бліндажі та провів вісім дуже важких фронтових місяців.

Анатолій Лобанов міг продовжити артистичну діяльність, але свідомо змінив звичний спосіб життя, обравши в житті іншу важливу роль. Так, театральні лаштунки для нього як артиста балету опустилися, але відкрилися нові життєві горизонти та новий шлях — військового.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ

ДО ЛЮДСЬКИХ СТРАЖДАНЬ ІМУНІТЕТУ НЕМАЄ

Волонтер Андрій Нановський для поранених бійців став, як рідний

Зліва-направо Ігор Петрук, Андрій Нановський та Вадим Ігнатьєв

Сніп осколків після вибуху ворожої ручної гранати різонув Петрука по колінах. Але Ігор встояв на ногах і, кульгаючи, продовжив рухатися до укриття. Місцина на вулиці, якою він пересувався у Вуглегірську, ще метрів на десять перед ним була геть відкритою. Він добре чув смертоносний шурхіт куль у повітрі навколо нього. Але йшов. Лишалося подолати ще кроків зо п'ять, коли у праву сторону грудей влучили відразу дві кулі. Ігор впав і, відчуваючи нові удари гарячого металу в ноги та руки, випустив у бойовиків увесь магазин свого АКС. Хлопець гарячково перезаряджав зброю і ще побачив, як поряд вбило взводного Саню з Василькова. Побачив і те, як побратими з 25-го мотопіхотного батальйону «Київська Русь», які штурмували зайняту ворогом будівлю в одній із ним групі, прикривають його автоматним вогнем і закидають «сепарські» укріплення гранатами. Однак поряд із ним вибухнула ще одна ворожа граната, і Петрук втратив здатність навіть ворушитися. Що було далі, старший стрілець «Київської Русі» пам'ятає лише фрагментарно: йому вколюють знеболювальне, вантажать на броню, перекидають у позашляховик до розвідників, заносять у прифронтовий шпиталь…

Ігор розповідає мені про себе, доки я вкотре чекаю можливості поговорити з волонтером Андрієм Нановським. Тільки що Нановський привіз Петрука в палату з перев'язувальної та знову побіг на чийсь виклик. У травматологічному відділенні київського шпиталю Андрій працює, як кажуть, не присідаючи. Я спочатку намагався говорити з ним на ходу. Однак швидко зрозумів, що це марна справа, й вирішив набратися терпіння. Тим часом цікавлюся в пораненого його думкою про волонтера.

— Для багатьох бійців він став рідним, — каже Петрук. — Він дбає про хлопців, доглядає їх подекуди краще, ніж дехто з їхніх родичів. Крутиться, як дзига з ранку й допізна, я навіть не знаю, коли він відпочиває. Один раз їздив у Ірпінь у ліс на шашлики, але лише для того, щоб нагодувати тими шашликами наших у санаторії. Поранені Андрія дуже поважають. Мені й кулеметнику Дім-Дімичу з дев'яностого десантного батальйону Андрій став справжнім другом.

Інші поранені й медпрацівники розповіли мені історію Нановського. У Національний військово-медичний клінічний центр він потрапив, наштовхнувшись у соцмережах на оголошення про потребу у волонтерах. Шукали, зокрема, фізично дужих хлопців, які могли б переносити поранених, перевертати лежачих, ганяти каталки з операційних у палати, возити хлопців у інвалідних візках. До госпіталю треба було приходити на кілька годин на день, але Андрій тут уже чотирнадцятий місяць поспіль і без вихідних. До першого візиту в лікувальний заклад він працював менеджером з продажу. Але після побаченого у палатах покинув роботу й цілком присвятив себе турботі про поранених. Батьки Нановського, працюючі пенсіонери, підтримали сина і сказали: будеш жити за наш кошт до кінця війни, зараз твоє місце — у шпиталі.

Нарешті я дочекався Нановського. Андрій явно поспішає і не випускає з рук мобільний телефон. Прошу його розповісти про свою роботу.

— Не кожен з персоналу госпіталю знає, що на вході у нейрохірургію саме 12, а не 10 сходинок, у «травму» — на двох прольотах по 20. Ми, волонтери, це знаємо, як «Отче наш». Навіть дужим чоловікам тут важко. Ми на руках переносимо важкопоранених, тягаємо бікси, тюки з білизною тощо. Та якщо до фізичних навантажень ти звикаєш швидко, то до людських страждань або смертей імунітету в наших численних волонтерів немає. Траплялося, що прибуває борт з бійцями, ти доставляєш уночі одного з них у палату, розмовляєш з ним, бачиш в його очах надію на спасіння. А вранці мчиш у відділення і чуєш, що він помер у реанімації. Не забуду геть юного хлопця Сашка з 92-ї механізованої бригади, в якого вирішувалося питання з ампутацією ноги. Коли ми зі ще одним волонтером чекали на ліфт, щоб відвезти Саню на огляд, до нас підійшов лікар. Досвідчений хірург при нас сповістив пораненому про термінову необхідність ампутації кінцівки вище коліна. Боєць вислухав нелегкий вердикт мовчки, тільки зціпив зуби та кивнув лікарю головою. Боже, стільки ж для такого потрібно мати внутрішньої сили…

— Андрію, чуйні люди гостро сприймають чужий біль і при цьому самі піддаються сильним емоційним стресам. Як із цим борешся ти?

— Ви не уявляєте, якою енергією мене заряджають хлопці своїм прикладом. Ви ж трохи поспілкувались із Дім-Дімичем та Ігорем Петруком, бачили, як вони бадьоро тримаються? А між тим в Ігоря в тілі назавжди залишається неоперабельні куля у правій легені й з десяток осколків у лівому плечі, обох ногах. Він сам не може пригадати, скільки операцій витримав, доки з нього вийняли три кулі й купу осколків. І як він на це реагує? Цитую його гумор: «Кажете, на лижах я кататися вже не буду? Та я й раніше цього не робив! Головне — ходжу».

Віктор ШЕВЧЕНКО

«БАТЬКУ, Я БУДУ РІВНЯТИСЬ НА ТЕБЕ...»

Є в Чернігівщині на річці Остер мальовниче село Мрин. Воно було засноване ще наприкінці XVI сторіччя, а на письмі вперше згадується 1627 роком. За описом, Мрин тоді являв собою невелике укріплення, оточене земляним валом, і був центром Ніжинського, а пізніше — Київського стрілецьких полків. Кілька сотень років у Мрині в кам'яному домі діяла церковнопарафіяльна школа. Зараз у цій будівлі шкільна їдальня.

Ні школу, ні ту стародавню їдальню ніколи не забуде Наталія Живкович, вдова загиблого під Дебальцевим старшого прапорщика Владислава Живковича. Адже вони були однокласниками, і саме у школі між ними зародилось велике кохання. 1993 року Влада призвали на строкову службу до Збройних Сил України. Служба так йому припала до душі, що він вирішив присвятити їй усе життя.

— Ми побралися 1997 року, — розповідає мені Наталя, — і далі для нас двох, а потім і для наших сина Артура та доньки Лізи почалися казармені будні. Влад не просто мав репутацію людини з лагідним та веселим характером. Свою роту він сприймав як продовження сім'ї. Навіть на екскурсії своїх хлопців він часто возив власним коштом. Вони називали його «Батя», досі телефонують, згадують. Адже він упадав біля них не менше, ніж коло сина Артура, який з казарми майже не вилазив…

Глава держави висловлює співчуття родині загиблого військовослужбовця Владислава Живковича та вручає орден Богдана Хмельницького III ступеня та ордер на квартиру

Наприкінці 2014 року після наполегливих клопотань Владислав поїхав у зону АТО. Воював у складі 25-го мотопіхотного батальйону і брав участь у бойових діях біля Дебальцевого. Старший прапорщик загинув при виході з оточення під час мінометного обстрілу поблизу селища Рідкодуб Дебальцівського плацдарму.

— Діти не хочуть давати інтерв'ю, — продовжує нашу розмову Наталія. — Он і зараз син мене від вас відтягує. Хлопець важко переживає смерть батька.

Артур мріє стати програмістом. Але він твердо вирішив, що як тільки йому виповниться 18, піде на строкову, а якщо ворог загрожуватиме знову — піде воювати за батька. «Батько, чуєш? Я буду рівнятись на тебе...», часто повторює хлопець, вдивляючись в лагідні очі тата на портреті.

Напередодні Дня Збройних Сил України Президент України Петро Порошенко вручив Наталії з дітьми ордер на квартиру й орден Богдана Хмельницького III ступеня, яким Владислава Живковича нагороджено посмертно. А в селі Мрин на стіні тієї стародавньої школи зараз відкрили меморіальну дошку на честь Владислава Живковича.

Віктор ШЕВЧЕНКО

МЕЖИГІР'Я МОЖЕ СТАТИ ОДНИМ ІЗ ЦЕНТРІВ РЕАБІЛІТАЦІЇ БІЙЦІВ АТО

На початку проведення АТО далися взнаки чимало задавнених проблем війська. Однією з найгостріших серед них було медичне забезпечення. Бракувало аптечок, транспорту для евакуації бійців, підготовлених фахівців для роботи в бойових умовах, спеціального медичного обладнання тощо. Також гостро постала проблема щодо потреби розгортання в зоні АТО та прилеглих до неї районах військових госпіталів. Для вирішення цих та інших проблем необхідно було вишукати чималий фінансовий ресурс у державному бюджеті. На допомогу військовим медикам прийшли тисячі волонтерів. Важко переоцінити і допомогу наших іноземних колег. Фактично в рекордні строки вдалося кардинально змінити ситуацію з медичним забезпеченням війська. Та, з огляду на звернення наших читачів до редакції газети, публікації в окремих вітчизняних ЗМІ, ще чимало проблем у цій сфері залишаються невирішеними.

Під час «гарячої» телефонної лінії в редакції газети «Народна армія» на тему медичного забезпечення війська чимало наших читачів отримали відповіді на болючі для них запитання. Гостем редакції, який відповідав на телефонні дзвінки читачів, був головний спеціаліст лікувально-евакуаційного відділу (з санаторного забезпечення) Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України Володимир Рудь.

Тетяна С., журналіст:

— Які потужності має сьогодні медична служба війська?

— Для надання медичної допомоги військовослужбовцям, військовим пенсіонерам, працівникам ЗС України у складі медичної служби Збройних Сил України є: Національний військово-медичний клінічний центр (м. Київ), чотири військово-медичні клінічні центри в регіонах (у містах Одеса, Львів, Харків, Вінниця), Військово-медичний клінічний центр професійної патології особового складу ЗС України (м. Ірпінь), 17 військових госпіталів, загальна ліжкова місткість яких становить 6230 ліжок. Кількість ліжко-місць у військових госпіталях з початком проведення АТО збільшилась на понад тисячу.

Торік ми розгорнули 4 мобільні військові госпіталі для надання медичної допомоги безпосередньо на полі бою в кожному секторі проведення антитерористичної операції. Спочатку вони розміщувалися в наметах, зараз розташовані на базах місцевих лікарень, шкіл.

2015 року як гуманітарну допомогу від Канади ми отримали польовий військовий шпиталь на 20 ліжок, повністю укомплектований необхідним новітнім медичним устаткуванням.

Для забезпечення потреб військово-медичних клінічних центрів регіонів та військових госпіталів 2015 року проведено закупівлю медичної апаратури та обладнання на загальну суму понад 8 млн грн.

Було розконсервовано та підготовлено до використання за призначенням 408 одиниць медичної і санітарної техніки, видано за нарядами 423 одиниці медичної та санітарної техніки.

Значних змін зазнав психіатричний напрямок військової медицини, який довелося відновлювати практично з нуля. Для вирішення проблемних питань психіатричної допомоги у Збройних Силах України у військово-медичних клінічних центрах регіонів збільшено ліжкову ємність та штатну чисельність особового складу клінік психіатрії.

У військово-медичних клінічних центрах (нагадуємо, їх 6. — **Авт.**) та центрах медичної реабілітації та санаторного лікування (3) створені відділення психологічної реабілітації.

Микола К., м. Київ:

— Відповідно до окремих публікацій у ЗМІ в зоні АТО досі існує дефіцит медичних препаратів?

— Підрозділи, задіяні у проведенні АТО, забезпечені необхідними медикаментами відповідно до формуляру. Нещодавно директор Військово-медичного департаменту Міноборони разом із представниками громадськості та волонтерами особисто перевірив стан забезпечення медикаментами наших бійців. За результатами інспектування виявилось, що медикаментів у зоні АТО достатньо. Можу вас запевнити, що їхньої кількості вистачить не лише для забезпечення військових, а й для лікування місцевого цивільного населення. У цьому контексті варто говорити про некомпетентність та безвідповідальність окремих начальників медчастин підрозділів, які не подають належним чином оформлених заявок на постачання медикаментів. Їм значно простіше і надалі просити у волонтерів медикаменти, які не потрібно ставити на облік та за які не доведеться звітувати.

На фото: головний редактор «Народної армії» полковник Роман Драпак та головний спеціаліст лікувально-евакуаційного відділу (з санаторного забезпечення) Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України Володимир Рудь

Наголошую, на складах мобільних госпіталів у зоні АТО достатньо необхідних медикаментів. Нині вже діють штатні відділи медичного постачання. У кожному секторі зони АТО є фахівець-провізор, який збирає інформацію про потреби військових частин у медичних препаратах. Після цього мобільна група доправляє необхідні препарати зі складів військово-медичних клінічних центрів до розташування військових частин. З часу подання заявки до моменту отримання ліків минає не більше двох діб.

Сергій М., військовослужбовець, м. Одеса:

— Чи всі військовослужбовці в зоні АТО вже забезпечені індивідуальними аптечками?

— Підрозділи в зоні АТО забезпечені аптечками на 98%. Військовослужбовці останніх хвиль мобілізації отримали індивідуальні аптечки, укомплектовані за стандартами НАТО. До кінця року Військово-медичним департаментом Міністерства оборони України заплановано сформувати та видати за нарядами військовим частинам, які виконують завдання за призначенням у районі проведення антитерористичної операції, додатково понад 93 000 аптечок медичних індивідуальних.

Петро І., волонтер, м. Харків:

— Прочитав у газеті «Народна армія», що в зоні АТО буде проводитися щеплення бійців проти грипу?

— Рішення про вакцинацію тим чи іншим медичним препаратом проти вірусів приймає головний державний санітарний лікар за епідемічними показниками. На сьогодні розроблений план вакцинації бійців, закуплені всі необхідні препарати для проведення профілактичних щеплень. У військово-медичних закладах уже створені бригади, які за потреби виїжджатимуть до зони АТО для проведення щеплень. Вони робитимуться тоді, коли виникне загроза масового розповсюдження вірусних захворювань.

Варто також додати, що вакцинація проводиться за бажанням військовослужбовця.

— Командири військових частин часто нарікають на стан здоров'я мобілізованих. З огляду на це проблемне запитання, чи внесені корективи в роботу медичних комісій, які діють при військкоматах?

— Тут необхідно говорити про стан здоров'я нації загалом. За нашими висновками, стан здоров'я українців погіршився. Так, якщо на початку 80-х років кількість захворювань на одного призовника становила 0,7% від загальної кількості захворювань, то нині це вже 2,5–3%. Іншими словами, у кожного призовника фіксується по кілька хронічних хвороб. Однією з причин цього є недостатня увага з боку медицини загалом до українців ще в підлітковому віці.

Що маю на увазі. Перший медичний огляд допризовників військкомати проводять, коли їм виповнюється 16 років. Свого часу існували так звані підліткові медичні кабінети, які щорічно проводили обстеження юнаків. Проте такі кабінети згодом було скорочено. Тому до 16 років за станом здоров'я молоді фактично ніхто не слідкує. Незабаром відбудеться пленарне засідання парламенту щодо реформування сфери охорони здоров'я України. Серед проблемних питань — необхідні заходи щодо покращення стану здоров'я допризовної молоді.

Катерина М., дружина військовослужбовця:

— Скільки учасників АТО пройшли санаторно-курортне лікування цього року? Чи планується відкриття нових санаторіїв для військових?

— Для здійснення санаторно-курортного лікування та проведення медичної реабілітації

пільгових категорій осіб у підпорядкуванні Міністерства оборони України є три санаторно-курортні заклади («Трускавецький», «Хмільник», «Пуща-Водиця») та санаторне відділення Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону загальною ліжковою місткістю 1400 ліжок, що дозволяє впродовж року прийняти на лікування близько 20 тис. осіб.

Цього року у військових санаторно-курортних закладах оздоровилися 1792 учасника АТО.

Ведеться активна робота і щодо повернення тих санаторіїв, які свого часу за відповідними рішеннями були передані від Міноборони іншим центральним органам виконавчої влади. Зокрема йдеться про санаторії в Моршині, Одесі, Новосанжарах та Шкло. Вже є рішення уряду про передачу оборонному відомству санаторію під Одесою. А також розглядається питання щодо створення психолого-реабілітаційного центру для учасників АТО в Межигір'ї.

— Чи планується відновлення права на пільгове санаторно-курортне лікування для всіх категорій військовослужбовців та членів їхніх сімей?

— З метою відновлення права військовослужбовців та членів їхніх сімей на пільгове санаторно-курортне забезпечення було опрацьовано проект Закону України «Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», у якому пропонується відновити право військовослужбовців та членів їхніх сімей на пільгове санаторно-курортне забезпечення без дотримання додаткових умов (незалежно від права на податкову соціальну пільгу). 3 листопада 2015 року Верховною Радою України прийнято Закон України № 739-VIII «Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Проте його редакція відрізняється від запропонованої Міноборони. Так, відповідно до прийнятої редакції право на пільгове санаторно-курортне забезпечення надається військовослужбовцям та членам їхніх сімей за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує трьох прожиткових мінімумів. Ця норма набула чинності з 27 листопада поточного року.

Петро С., військовослужбовець:
— Який порядок оформлення грошової допомоги у зв'язку з отриманням поранення?

— Якщо військовослужбовець, який проходить військову службу, отримав поранення чи травму, лікувався в госпіталі і в подальшому був визнаний придатним до військової служби, по прибутті до місця служби він має право написати на ім'я командира рапорт з проханням направити його документи на розгляд медико-соціальної експертної комісії (МСЕК) для визначення відсотку втрати працездатності при травмі чи пораненні. Після цього начальник медичної служби готує направлення за місцем проходження служби чи за місцем проживання даної особи на МСЕК. Саме комісія визначає відсоток втрати працездатності і видає довідку, на підставі якої військовослужбовець оформлює документи і направляє їх для розгляду щодо виплати одноразової грошової компенсації по втраті працездатності. Після певної процедури документи направляють на розгляд комісії Міністерства оборони, яка і затверджує розмір одноразової грошової допомоги.

Сергій Ч., мобілізований:
— Влітку цього року я був призваний на військову службу по мобілізації. Під час перебування в лавах Збройних Сил України отримав захворювання, пов'язане з проходженням військової служби. В подальшому постановою військово-лікарської комісії був визнаний непридатним до подальшого проходження військової служби зі зняттям з військового обліку. Чи маю я право пройти повторний огляд, якщо не згодний з попереднім висновком військово-лікарської комісії?

— Якщо ви не згодні з висновком регіональної військово-лікарської комісії, ви маєте право звернутися через військкомат до центральної ВЛК щодо призначення вам повторного медичного огляду.

Якщо ваш стан здоров'я з часом покращився, для перегляду висновку щодо придатності до проходження військової служби ви можете звернутися до комісії за місцем проживання.

Дмитро, ветеран військової служби, м. Суми:
— Чому в нашій області ветерани військової служби не можуть користуватися безкоштовними медичними послугами в обласному госпіталі для ветеранів?

— Річ у тому, що госпіталі для ветеранів не є державними установами та функціонують за кошти місцевих бюджетів. Нині вони обслуговують учасників АТО. Ветерани військової служби мають право на лікування у військових госпіталях Міноборони.

Утім в окремих регіонах, наприклад, у Житомирі, місцева влада на сесії обласної ради прийняла рішення надавати безоплатну медичну допомогу всім ветеранам військової служби, а в Сумах такого рішення на сьогодні, на жаль, не ухвалювали.

За вашим проханням ми звернемось з відповідним листом до Сумської обласної адміністрації і наполягатимемо на перегляді переліку осіб, які можуть безкоштовно користуватися медичними послугами в місцевому госпіталі для ветеранів.

Михайло С., мобілізований, м. Київ:
— На які пільги в медичному обслуговуванні можуть розраховувати учасники бойових дій?

— Згідно із Законом України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасники бойових дій мають право на:

безплатне одержання ліків, лікарських засобів, імунобіологічних препаратів та виробів медичного призначення за рецептами лікарів;

на першочергове безплатне зубопротезування (за винятком зубопротезування з дорогоцінних металів);

на безплатне щорічне забезпечення санаторно-курортним лікуванням, а також на компенсацію вартості самостійного санаторно-курортного лікування;

користування при виході на пенсію (незалежно від часу виходу на пенсію) чи зміні місця роботи поліклініками та госпіталями, до яких вони були прикріплені за попереднім місцем роботи;

щорічне медичне обстеження і диспансеризацію із залученням необхідних спеціалістів;

першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах, аптеках;

першочергову госпіталізацію.

Учасники АТО, які безпосередньо брали участь в антитерористичній операції у районах її проведення, забезпечуються технічними та іншими засобами реабілітації (протезно-ортопедичні вироби, засоби для пересування, допоміжні засоби для особистої рухомості, переміщення та підйому) незалежно від встановлення їм інвалідності на підставі рішень військово-лікарських комісій чи висновків лікарсько-консультативних комісій лікувально-профілактичних закладів.

Записали Тетяна МОРОЗ,
Микола ФЕДОРКІВ,
Роман ВУС

ЦЕНТРИ МЕДИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ТА САНАТОРНОГО ЛІКУВАННЯ

Центр медичної реабілітації та санаторного лікування «Пуща-Водиця»

Центр медичної реабілітації та санаторного лікування «Пуща-Водиця» розрахований на 250 ліжко-місць. Він обладнаний сучасною апаратурою, що дає можливість кваліфіковано проводити діагностику та ефективно лікувати хвороби як основного, так і супутнього характеру.

Центр медичної реабілітації та санаторного лікування «Хмільник»

Центр медичної реабілітації та санаторного лікування «Хмільник» розрахований на 450 ліжко-місць, відноситься до бальнеологічних закладів. Його основним лікувальним фактором є природна радонова вода. Тут оздоровлюють людей з патологіями нервової та серцево-судинної системи, захворюваннями опорно-рухового апарату тощо.

Центр медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький»

Заклад має 70-річний досвід оздоровлення хворих з сечокам'яною хворобою, хронічними запальними процесами нирок і сечовивідних шляхів, печінки, жовчного міхура та жовчних шляхів, підшлункової залози. Центр медичної реабілітації та санаторного лікування «Трускавецький» розрахований на 500 ліжко-місць.

«СОЛДАТИ Й ОФІЦЕРИ ЗДІЙСНИЛИ У ЧОРНОБИЛІ ПОДВИГ...»

Від тієї ночі, коли на Чорнобильській атомній електростанції стався вибух, минуло майже 30 років. За цей час багато людей, які брали безпосередню участь в ліквідації катастрофи, пішли з життя, а ті, що живуть поміж нас, страждають від численних хвороб. То ж маємо пам'ятати тих, хто вступив у смертельний двобій з невидимим ворогом і ціною власного здоров'я, а то й життя, рятував країну і світ від радіаційного забруднення

Першими прибули на станцію пожежники — лейтенант внутрішньої служби Віктор Правик з бійцями І. Шавреєм, В. Прищепою, М. Ничипоренком, А. Королем, В. Легуном, С. Легуном, О. Петровським, А. Захаровим, А. Половинкіним, І. Бутрименком. Оцінивши візуально ситуацію на 4-му енергоблоці, вони приступили до гасіння вогню, що міг будь-якої хвилини перекинутись на інші об'єкти.

Вранці 27 квітня на території станції з'явилися солдати полку Цивільної оборони, яким командував полковник Володимир Гребенюк.

— Ми відразу приступили до дезактивації вулиць міста Прип'ять, — розповідає Володимир Васильович. — Вкрай важливо було провести радіаційну розвідку і визначити рівень небезпеки. Це небезпечне завдання виконали командир взводу радіаційної та хімічної розвідки полку старший лейтенант А. Логачов, а також сержанти С. Власкін, Г. Ісламов і Є. Тимургалієв. Вони на БРДМ кілька разів об'їхали пошкоджений реактор, проводячи необхідні заміри. Хлопці отримали шалені дози опромінення. Зважаючи на рівень радіації, військові побували в атомному пеклі…

Згодом голова урядової комісії з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Борис Щербина отримав результати дозиметричної розвідки, на підставі яких комісія вже 26 квітня приймала рішення, зокрема, щодо відселення жителів Прип'яті, а згодом і мешканців кількох десятків навколишніх сіл.

Водночас над реактором кілька разів зависав вертоліт МІ-8, екіпаж якого на чолі з капітаном Сергієм Володіним теж визначав рівень радіаційних викидів. За результатами розвідки, проведеної на землі й у повітрі, було прийнято рішення щодо засипання реактора. Тож вертолітники Київського військового округу під командуванням полковника А. Серебрякова буквально за кілька днів скинули в нього близько 5 тисяч тонн різних матеріалів, зокрема 2400 тонн свинцю для охолодження ядерного палива, майже 2 тисячі тонн піску і глини для гасіння тліючого графіту.

Чорнобильська атомна електростанція

Пілоти гелікоптерів виконали чимало унікальних операцій, які потребували неабиякої майстерності. «Голка» — одна з них. Її суть полягала в тому, що сталеву трубу завдовжки 18 м та діаметром 100 мм наповнили «розумними» приладами і на 200-метровому тросі підвісили до гелікоптера. Капітан Антон Мельник з ювелірною точністю опустив її в реактор. Так учені отримували інформацію про процеси, які відбувалися в енергоблоці.

ПІД ЧАС ЛІКВІДАЦІЇ АВАРІЇ СОЛДАТІВ КИДАЛИ ТУДИ, ДЕ ДОЗИМЕТРИ ЗАШКАЛЮВАЛИ. ТІЛЬКИ У 1986 РОЦІ НАДМІРНОГО ОПРОМІНЕННЯ ЗАЗНАЛИ БЛИЗЬКО 70 ТИСЯЧ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

У ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи брали участь військовослужбовці різних родів і видів військ. Наприклад, підрозділи інженерних очищали дах енергоблоку від радіоактивних відходів. Першими на нього піднялися розвідники-дозиметристи, за даними яких було розроблено 660 маршрутів. При виконанні цього завдання лише у вересні 1986-го на даху реактора працювало більше тисячі солдатів, а при повторній його дезактивації у грудні — ще 1500.

— Люди розуміли небезпеку, яка зачаїлася там, але я не пригадую випадку, коли б хтось відмовився виконувати завдання, — розповідав мені колишній начальник інженерних військ Київського військового округу генерал-лейтенант Олександр Корольов, який і сам «вхопив» чимало радіації, перебуваючи на станції.

Активну участь військовослужбовці брали й у спорудженні об'єкта «Укриття», який мав запобігати викидам у повітря радіоактивних речовин. Працювали цілодобово — в кілька змін. І восени 1986 року здали його в експлуатацію, чим мінімізували радіаційне забруднення навколишньої території.

— Під час ліквідації аварії солдатів кидали туди, де дозиметри зашкалювали. То була невидима смертельна небезпека, — з гіркотою згадував у розмові зі мною колишній начальник штабу Цивільної оборони Української РСР генерал-лейтенант Микола Бондарчук. — Як на мене, саме військові здійснили в Чорнобилі великий подвиг.

Після катастрофи урядова комісія прийняла рішення про створення так званої зони відчуження на території, яка зазнала найбільшого радіаційного ураження і перебування на якій загрожувало життю людини. Його виконання теж поклали на військовиків. Їм довелося працювати в умовах лісисто-болотистої місцевості, де за незначний проміжок часу вони встановили 70 тисяч дерев'яних опор, натягнули 4 мільйони метрів колючого дроту, провели лінії зв'язку й сигналізації тощо.

«Люди втомилися. Скаржаться на нудоту, головний біль і нудоту. Кілька осіб знепритомніли, і їх спішно відправили до Іванківської лікарні…»

«Не вистачає протигазів, комплектів спеціального одягу, через що доводиться скорочувати перебування людей поблизу 4-го енергоблоку та інших об'єктів станції, де рівень радіації перевищує допустимий у 30–40 разів...»

«Техніка не витримує навантажень і виходить з ладу, солдати замінюють її на іншу і продовжують працювати, розгрібаючи завали і дезактивуючи промислову територію станції…».

Це витяги з доповідей командира батальйону, особовий склад якого брав участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, вищому командуванню.

За офіційною статистикою, 1986 року надмірного опромінення зазнали близько 70 тисяч військовослужбовців, а у 1986–1990 роках — майже 240 тисяч. Такої статистики, мабуть, можна було б уникнути, коли б тодішня влада, командування більше опікувалися здоров'ям солдатів і офіцерів.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ЧОРНОБИЛЬСЬКА КАТАСТРОФА В ЦИФРАХ

У ніч з 25 на 26 квітня 1986 року під час проведення експерименту на 4-му реакторі Чорнобильської АЕС, у якому знаходилося майже 200 тонн ядерного палива, стався вибух. А слідом за ним і другий, що призвів до горіння графіту, якого в зруйнованому реакторі залишалося понад 800 тонн. Неймовірними зусиллями вогнеборців пожежа до 5-ї ранку була ліквідована.

Повітряні потоки підхопили радіаційний пил, і він смертоносним вихором пронісся над Україною, Білорусією, Росією, Литвою, Латвією, діставшись навіть Швеції, Норвегії, а також Німеччини, Нідерландів та Бельгії. Практично вся Європа тією чи іншою мірою зазнала радіаційного забруднення. Найбільше постраждала, звичайно, прилегла до станції територія, яку назвали зоною відчуження: там ніхто не живе. Через смертельну небезпеку вже 27 квітня розпочалася евакуація міста Прип'ять, а незабаром й інших населених пунктів, які протягом кількох годин залишили майже 50 тисяч людей. Загалом чорне крило Чорнобиля накрило кілька мільйонів українців — жителів 74 районів 12 областей, серед яких були сотні тисяч дітей.

У ліквідації найстрашнішої в історії людства техногенної катастрофи брали участь майже 600 тисяч осіб — жителі практично всіх республік СРСР. Левову частку становили військовослужбовці Радянської армії, які ціною свого здоров'я, а то й життя, рятували Україну, Європу від страшних наслідків лиха.

Вже навесні 1986 року розпочалося будівництво саркофага — укриття над зруйнованим реактором, яке мало не допустити викидів з нього радіоактивних компонентів. Попри відсутність досвіду з проведення таких робіт, 15 листопада 1986 року він постав над енергоблоком. Його висота сягає близько 70 метрів, а товщина стін — 18–20 метрів.

Катастрофа завдала Україні колосальних економічних збитків, які, за підрахунками незалежних експертів, коливаються в межах 100–120 мільярдів американських доларів. Та найбільше постраждали люди: сьогодні в Україні налічується понад 110 тисяч інвалідів-«чорнобильців».

2017 РОКУ ЗРУЙНОВАНИЙ РЕАКТОР МАТИМЕ НОВЕ УКРИТТЯ

Воно убезпечить від проникнення в атмосферу радіаційних компонентів, що залишились у його череві.

У старому укритті з часом з'явилися шпаринки, через які почався неконтрольований витік радіаційного палива. Тому було прийнято рішення про спорудження так званого конфайнмента — нового саркофага за сучасними технологіями.

Самотужки нашій державі звести нове укриття було не під силу. І тодішнє керівництво України звернулося по допомогу до міжнародної спільноти. 1997 року був створений Чорнобильський фонд «Укриття», в якому акумулюються кошти, зібрані на будівництво саркофага. Загальна його вартість — понад 2 мільярди євро. Основні витрати пов'язані зі зведенням конфайнмента — нового укриття, яке обійдеться у 1,5 мільярда євро. 2010 року будівельники приступили до роботи. Розміри об'єкта вражають: висота становитиме 110 метрів, довжина і ширина відповідно 165 і 260 метрів, а важитиме він понад 30 тисяч тонн. По завершенні будівельних робіт він стане найбільшою пересувною спорудою у світі!

Це має відбутися 2017 року. Термін експлуатації — не менше 100 років. Його конструкція дозволить у майбутньому демонтувати старе укриття і вилучити радіоактивні матеріали, що містяться в ньому. До Чорнобильського фонду вносять кошти понад 40 країн світу. Так, навесні, під час квітневої конференції держав-донорів вдалося зібрати 180 мільйонів євро, окрім цієї суми, Канада виділила 12 мільйонів американських доларів. Передбачається, що найближчим часом Єврокомісія теж надасть на зведення саркофага додаткові 70 мільйонів євро.

Реактивна система залпового вогню «Верба» здатна підвищити боєздатність наших підрозділів

«ВЕРБА» СИЛЬНІША ЗА «ГРАД»

У вітчизняному варіанті реактивної системи залпового вогню у 5 разів скорочено час на підготовку залпу

Державне підприємство «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова» (ДП «ХКБМ») завершує модернізацію реактивних систем залпового вогню (РСЗВ) БМ-21 «Град» до сучасної моделі під назвою «Верба». Хоча вона й побудована на основі попередника, однак за своїми ТТХ значно перевершує «Град». За словами харківських фахівців, при модернізації системи вони максимально врахували вимоги військових щодо цього зразка озброєння

— Нам вдалося розробити і втілити унікальні технічні рішення. Цей проект дозволяє за відносно невеликого капіталовкладення значно підвищити бойову ефективність реактивних систем залпового вогню, — наголосив директор ДП «ХКБМ» Яків Мормило.

Які ж характеристики помітно відрізняють РСЗВ БМ-21У «Вербу» від «Граду». Серед них, зокрема, скорочення в 5–6 разів часу на підготовку залпу. Цього вдалося досягти шляхом безперервного визначення поточних координат, висоти, зменшення часу на топогеодезичне прив'язування та багатьох інших важливих чинників щодо підвищення ефективності застосування комплексу.

Окрім цього, нова харківська бойова машина значно покращила функціональні властивості завдяки встановленню на базове шасі вітчизняного автомобіля КрАЗ-6322. Насамперед це дало перевагу в позашляхових можливостях, запасі ходу та швидкості, що є дуже важливими чинниками в умовах ведення сучасного бою.

А ще харківські розробники встановили на «Вербі» подвоєну кабіну, де можуть одночасно розміститися всі п'ять членів екіпажу.

— Ми ретельно вивчили недоліки бойових машин типу РСЗВ БМ-21 «Град», аби не припуститися їх під час виконання практичних робіт на техніці, — розповів керівник проекту Олександр Кроленко. — Тому й отримали на виході суттєво оновлену та в рази покращену бойову одиницю, яка здатна значно ефективніше діяти на полі бою. В ній закладено чимало нових конструктивних рішень, які маємо протестувати під час випробування на полігоні. Не виключено, що деякі з них нам доведеться доопрацьовувати.

Одним із найголовніших досягнень конструкторів по праву можна вважати мінімізацію втручання людини в роботу бойової машини. За словами розробників, відтепер робота усіх вузлів, агрегатів та самої пускової установки повністю автоматизовані. Навіть процес перезаряджання боєкомплекту відбувається без фізичного втручання людини за допомогою транспортно-заряджальної машини, яка має самостійний механізм стиковки. Завдяки цьому суттєво, порівняно з «Градом», скорочується час на перезаряджання. Своєю чергою це, безумовно, значно підвищує ефективність виконання бойового завдання.

У РСЗВ «ВЕРБА» ЗАПРОВАДЖЕНО АВТОМАТИЗОВАНИЙ СПОСІБ ЗАРЯДЖАННЯ

Для усвідомлення важливості цього нововведення, нагадаю, що процес перезаряджання боєкомплекту на «Градах» доволі трудомісткий. Особливо з огляду на те, що його повністю вручну здійснюють кілька військовослужбовців. Зважаючи на те, що вага одного снаряда в середньому становить понад 60 кг, на це витрачається певний час. А в умовах ведення бойових дій це містить небезпеку як для особового складу, так і для бойової машини. Адже за досвідом бойових дій відомо, що вже після здійснення першого залпу з боку противника слід очікувати атаки у відповідь. Тому зменшення часу на перезаряджання та швидка зміна вогневої позиції є пріоритетними для виживання на полі бою.

— Також ми працюємо і над підвищенням точності ведення вогню з БМ-21У «Верба».

Основні тактико-технічні характеристики реактивної системи залпового вогню БМ-21У «Верба»	
Шасі	КрАЗ-6322–010
Макс. швидкість, км/год	85
Маса, кг	18530
Кабіна	5-місна
Спосіб заряджання	автоматизований з ТЗМ
Основний спосіб бойової роботи	з кабіни за допомогою автоматичних систем
Система управління вогнем	автоматична
Система навігації та топоприв'язування	автоматична
Система управління наведенням	автоматична
Система горизонтування	автоматична

Для цього ми шляхом використання системи автоматизованого горизонтування покращили стійкість шасі. Тобто під час залпу унеможливлюється розкачування машини, тож точність влучення в ціль у порівнянні з «Градом» підвищується в рази, — розповів Олександр Кроленко.

Варте окремої уваги й застосування конструкторами новітніх засобів маскування «Верби» від оптичного виявлення противником та захист від виявлення засобів зв'язку бойової машини. Цього вдалося досягти завдяки кодуванню сигналів з БМ-21У. На відміну від «Граду» місцезнаходження «Верби» буде майже неможливо вирахувати спецзасобами противника.

Провідні спеціалісти ДП «ХКБМ» активно працюють над вдосконаленням вітчизняної реактивної системи залпового вогню у цехах підприємства та на полігонах, аби Збройні Сили України якнайшвидше отримали новітню ефективну зброю.

Дмитро ЧАЛИЙ

Цей український прапор, що пройшов разом із бійцями 93-ї омбр горнило Іловайська, був розгорнутий активістами на 70-й ювілейній сесії Генеральної Асамблеї ООН, а згодом став експонатом виставки з символічною назвою «Сила нескорених»

СИМВОЛ НЕСКОРЕНОЇ УКРАЇНИ

З початком війни на Донбасі наші воїни підняли Державний прапор на неймовірну висоту

Коли Валерій Медвецький збирався в район проведення антитерористичної операції, місцеві школярі передали йому Державний прапор. З ним він і повернувся з війни на Донбасі. Полотнище знамена, прострілене кулями ворога, вицвіло під пекучим сонцем, пропахло порохом. На передовій прапор не лише постійно нагадував Валерію Миколайовичу про його обов'язок захищати рідну землю (сержант повернувся додому з орденом «За мужність»), а й став оберегом. І хоча воїн отримав у одному з боїв важку контузію, вважає, що саме цей прапор зберіг йому життя. Тому, повернувшись додому, прикріпив цю дорогу реліквію на своєму будинку. Коли виходить вранці з сільської хати, зупиняється на мить під своїм знаменом. Згадує бойових побратимів, свідком загибелі яких був цей прапор, подумки дає клятву пам'ятати їх, продовжувати ту справу, за яку 25 його бойових товаришів віддали своє життя. Сьогодні Валерій — старший технік-лісовик місцевого лісгоспу. Коли в літню спеку запалали ліси навколо рідного села Мирча, був першим серед тих, хто боровся з полум'ям.

З такими прапорами повернулися з району проведення антитерористичної операції багато інших захисників України. Їхні знамена майоріли на бойових машинах, блокпостах, над бліндажами та іншими об'єктами, пов'язаними з виконанням бойових завдань. Історія Вітчизняної війни за незалежність України від російських загарбників уже знає численні випадки, коли військовослужбовці, добровольці, волонтери виявляли вірність Державному прапору нашої країни. Ще на столичному майдані Незалежності під час Революції гідності один із її героїв — учитель фізики з Донецька Анатолій Чайка в День Соборності на вулиці Грушевського підняв прапор над барикадою. Вороги революції зламали йому обидві руки, намагаючись забрати цю святиню. Але Анатолій Павлович так і не віддав її нападникам.

З початком війни на Донбасі українські військовослужбовці в повному розумінні цього слова підняли Державний прапор на неймовірну висоту. Так, десантник із героїчної 95-ї окремої аеромобільної бригади Сергій Шевчук разом із бійцем Національної гвардії Мирославом Гаєм під смертоносними кулями оскаженілих бойовиків встановили наш прапор на 120-метровій вежі Слов'янська. Це знамено гордо замайоріло, неначе над усім Донбасом аж до Азовського моря. Зберіг і виніс прапор із пекла Іловайського котла боєць 93-ї механізованої бригади Олександр Куренко. У найгарячіших точках боїв на Донбасі — в Авдіївці, Пісках, Водяному, донецькому аеропорту побував разом із бійцями 81-ї аеромобільної бригади Державний прапор, який виготовили та передали захисникам України відомий мистецтвознавець і художник Лев Скоп та його син Михайло. Воював під цим символом єдності армії та народу й молодший сержант Павло Деревецький. На урочистостях з нагоди Дня Державного Прапора він передав цього свідка мужності українських військовослужбовців Президенту України Петру Порошенку.

НАШ ПРАПОР — ЦЕ СВЯЩЕННИЙ ОБЕРІГ, ЗНАК ЄДНОСТІ НАЦІЇ. ВІН — ЯК ПАРОЛЬ, ЩО ДАЄ ЗНАТИ, ХТО В НАС СВІЙ, А ХТО ЧУЖИЙ

У День захисника України на Михайлівській площі в Києві було презентовано виставку військової техніки, зразків озброєння та військового спорядження «Сила нескорених». На цій експозиції окреме місце було відведене обгорілому Державному прапору. Саме його в Нью-Йорку на 70-й ювілейній сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй українські активісти під час виступу російського президента розгорнули в залі ООН.

Прапор, що разом із бійцями 93-ї окремої механізованої бригади пройшов горнило Іловайська. Його знайшли у вщент згорілій вантажівці, яку разом із нашими бійцями розстріляли росіяни, що гарантували їм безпечний вихід із оточення.

Горіла земля, плавився метал. Але прапор вцілів, аби стати символом нескореної України. України, що не тільки вистояла, але й загартувалася в цій страшній війні.

Уже стали історією інші приклади того, як українські патріоти з ризиком для життя робили все, щоб зберегти цю святиню, не дати ворогу її сплюндрувати. Такий подвиг, наприклад, здійснили волонтери Вікторія та Олександр Кононови. Майже сто днів вони провели в полоні бойовиків і врятували від наруги наш прапор, зберегли і винесли його на волю. Так само вчинив й інший волонтер Максим Авраменко. Коли він потрапив до катівні бойовиків, то з ризиком для життя зашив прапор у підкладку одягу і в такий спосіб зберіг його.

Таких патріотів, про яких ішлося вище, Президент України Петро Порошенко у промові на церемонії урочистого підняття Державного прапора України на Софіївській площі в Києві 23 серпня 2015 року назвав лицарями Українського народу. А прапори, під якими воювали захисники України, символами мужності. І це дійсно так.

Здавна для захисників української землі прапор був символом мужності, відваги у боротьбі за її свободу та незалежність. Під ним йшли в бій. А коли на ратному полі виникала критична ситуація, вперед виносили бойовий стяг, під яким воїни давали клятву перемогти або загинути смертю героя. Так було за часів княжої доби, українських козаків, Українських Січових Стрільців, Української повстанської армії, учасників дисидентського руху в Україні. Символом звитяги були бойові прапори для бійців, які в роки Другої світової війни воювали з нацистською Німеччиною.

Нещодавно розмовляв з Героєм Радянського Союзу, учасником параду Перемоги генерал-майором авіації у відставці Іваном Селіфоновим. Ветеран пригадав події Берлінської наступальної операції: «16 квітня 1945 року весь особовий склад нашого гвардійського авіаційного полку знаходився на аеродромі біля літаків. На старті біля знака «Т» — місця злету крилатих машин — установили Бойовий прапор полку. Такий ритуал запровадили вперше за всі роки війни. Це нас надихало на зразкове виконання завдання, створювало підвищений бойовий настрій. З-під цього розгорнутого знамена я здійснив останній виліт на прикриття наших літаків-штурмовиків 8 травня 1945 року. А загалом льотчики полку збили майже 300 літаків ворога. Дванадцять льотчиків стали Героями Радянського Союзу».

Фронтовики розповідають, що найтяжчою провиною у роки війни була втрата Бойового прапора. У такому випадку військову частину розформували б, а винних очікувало суворе покарання. А тих, хто врятував на полі бою військову святиню, представляли до державних нагород. Звання Героя Радянського Союзу, зокрема, був удостоєний українець, заступник командира стрілецького полку майор Павло Бублій. Офіцер отримав завдання вивести з оточення понад 700 радянських солдатів і офіцерів. Він виконав наказ і врятував два Бойових прапори, з якими потрапили в оточення бійці військових частин.

Уперше синьо-жовтий стяг підняли над ратушею Львова 1848 року. Він став провісником єднання Українського народу. В Києві він гордо замайорів над будинком Київради влітку 1990 року. День Державного Прапора України був встановлений указом Президента України 2004 року і відтоді офіційно щорічно відзначається 23 серпня.

Опір, який чинить наш народ російським загарбникам неймовірно збільшив повагу до Державного прапора України. Як зазначив глава держави Петро Порошенко, наш прапор — це священний оберіг, знак єдності нації. Він — як пароль, що дає знати, хто в нас свій, а хто чужий. У подальшому цей символ держави буде відігравати дедалі більшу роль у консолідації суспільства. Виходячи з цього, Кабінет Міністрів України подав на розгляд парламенту законопроект про складання присяги на вірність Державному прапору України. Цим документом передбачається визначити порядок проведення такого ритуалу. За словами розробників цього законопроекту, він не потребує додаткових державних ресурсів. Але привнесе в наше життя незрівнянно більшу цінність, адже сприятиме вихованню поваги та шанобливого ставлення до головного символу України — Державного прапора та подальшому зміцненню єдності народу.

У жовтні цього року набув чинності Указ Президента України «Про стратегію національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016–2020 роки». Однією зі сфер такого виховання має стати формування в юні шанобливого ставлення до Державного прапора України. І це потрібно робити ще з дитсадочка, школи, вишу, в яких на найпочеснішому місці має гордо майоріти головний символ нашої держави.

Володимир ЧІКАЛІН

ЛИШЕ КОЖЕН П'ЯТИЙ ДЕМОБІЛІЗОВАНИЙ ЗНАХОДИТЬ СОБІ НОВУ РОБОТУ

На перешкоді у працевлаштуванні стоять низькі зарплати і кваліфікація шукачів роботи

Перед відкриттям у столиці власної піцерії Леонід Остальцев служив у 30-й окремій механізованій бригаді Збройних Сил України

З початку 2015 року до офісів Державної служби зайнятості звернулися 16,9 тис. демобілізованих військовослужбовців, які брали участь у проведенні антитерористичної операції на Сході України. Майже 2,4 тис. із них працевлаштувалися за вакансіями, наданими роботодавцями. Іще 934 захисники України стали приватними підприємцями, скориставшись одноразовою допомогою по безробіттю для започаткування власної справи.

33-річний киянин Віктор Олійник рік прослужив у артилерії, демобілізувався на початку вересня. Одразу почав шукати роботу, бо туристичне агентство, з яким мав трудовий договір до мобілізації, припинило свою діяльність у квітні. З жовтня колишній військовослужбовець зареєстрований в одному зі столичних центрів зайнятості як безробітний. Відтоді не пропустив жодного семінару, організованого для шукачів роботи.

— На останній фірмі працював менеджером, консультував людей, де краще провести відпочинок за кордоном. Зараз знайти роботу за такою спеціалізацією дуже непросто, — розповідає Віктор Олійник. — Розмірковую, яку нову професію опанувати.

Таких, як Віктор Олійник, у столиці 355, повідомили в Київському міському центрі зайнятості. Дві третини з них — віком 30–45 років, до мобілізації здобули вищу освіту та працювали керівниками і менеджерами компаній. Решта мають середню та професійно-технічну освіту й були зайняті у сферах торгівлі та послуг.

За допомогою спеціалістів Київського міського центру зайнятості роботу знайшли 35 демобілізованих військовослужбовців. Тепер вони трудяться механіками і слюсарями-інструментальниками, складальниками меблів, комірниками, вантажниками, охоронцями, касирами тощо.

— У базі вакансій, яка формується на підставі офіційних звітів, наданих підприємствами, організаціями, установами, зараз понад 4 тисячі актуальних пропозицій, — розповідає директор Київського міського центру зайнятості Віктор Сухомлин. — Роботодавці шукають спеціалістів роздрібної торгівлі в неспеціалізованих магазинах, потрібні працівники на будівництві житлових і нежитлових споруд, у приватній охороні, державному управлінні загального характеру. На деякі робочі місця беруть без вимог до професійного стажу. Наприклад, «Укрпошта» потребує листонош та операторів поштового зв'язку. Середній розмір заробітної плати на запропонованих робочих місцях становить 3,5 тисячі гривень.

У центрі зайнятості визнають: саме низька заробітна плата не сприяє працевлаштуванню колишніх військовослужбовців. А ще — низька конкурентоспроможність демобілізованих військовослужбовців на ринку праці.

— Вимоги роботодавців до рівня освіти й професійного досвіду претендентів на роботу постійно зростають. А от із пропозиціями гідної оплати праці не поспішають, — продовжує Віктор Борисович. — Лише кожен п'ятий демобілізований знаходить собі нове місце праці. Тому для шукачів роботи, які повернулися з АТО, ми організовуємо програми професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації. Понад 30 учасників бойових дій уже пройшли навчання, третина з них працевлаштувалися.

ПІСЛЯ ЗАХИСТУ БІЗНЕС-ПЛАНУ МАЙБУТНІЙ ПІДПРИЄМЕЦЬ ОТРИМУЄ ОДНОРАЗОВУ ДОПОМОГУ ПО БЕЗРОБІТТЮ ОДНІЄЮ СУМОЮ. ЦЕ БЛИЗЬКО 40 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Для тих, кого пропозиції роботодавців не влаштовують, є можливість підготуватися до відкриття власної справи. Для цього слід зареєструватися на відповідну програму бізнес-підготовки тривалістю до двох місяців. Після захисту бізнес-плану майбутній підприємець отримує одноразову допомогу по безробіттю однією сумою як стартовий капітал. Це близько 40 тисяч гривень.

Своєрідними конкурентами центрів зайнятості стають військові комісаріати. Адже не кожен демобілізований готовий одразу відновити професійну діяльність і повноцінно влитися в цивільний колектив. А повернення на військову службу не потребує додаткового психологічного налаштування.

— Служба за контрактом для частини вчорашніх учасників антитерористичної операції є нагодою повніше реалізуватися, — каже майор Юрій Мельник із Київського міського військового комісаріату. — Та й грошове забезпечення військовослужбовця-контрактника приблизно вдвічі більше за зарплату, яку пропонують в оголошеннях про вакансії.

Григорій ГРЕБЕНЮК

НА ЯКУ ДОПОМОГУ ПО БЕЗРОБІТТЮ МОЖЕ РОЗРАХОВУВАТИ ДЕМОБІЛІЗОВАНИЙ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ

Допомога по безробіттю призначається з восьмого дня після реєстрації особистої заяви шукача в центрі зайнятості. Про це повідомляють у Державній службі зайнятості України.

Розмір виплат визначається залежно від страхового стажу й заробітної плати (доходу), а також на підставі довідок про грошове забезпечення, виданих військовим комісаріатом, в якому особа перебувала на обліку, чи військовою частиною, в якій особа проходила службу.

Відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2001 року № 1266, допомога по безробіттю становитиме:

— 50 % середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) при страховому стажі до 2 років;
— 55 % — від 2 до 6 років;
— 60 % — від 6 до 10 років;
— 70 % — понад 10 років.

Наприклад, військовослужбовець звільнений з військової служби у зв'язку з демобілізацією 24.09.2015 р. У центрі зайнятості зареєструвався як безробітний 1.10.2015 р. Для призначення виплати допомоги по безробіттю подав довідку про грошове забезпечення, в якій зазначено, що він отримував 8000 грн щомісяця. До призову на військову службу мав страховий стаж 3 роки, проходив військову службу 12 місяців. Отже, страховий стаж становить 4 роки. У такому випадку виплата допомоги по безробіттю буде призначена залежно від страхового стажу від 2 до 6 років — 55% від грошового забезпечення. Тож перші три місяці розмір допомоги по безробіттю становитиме 4339 грн щомісячно, надалі відповідно до тривалості безробіття вона зменшується та наступні три місяці становитиме 3472 грн щомісячно і шість місяців — по 3038 грн щомісячно.

Якщо військовослужбовець, звільнений з військової служби, зареєструвався в центрі зайнятості як безробітний та не надав довідку про грошове забезпечення, виплата допомоги по безробіттю призначається в мінімальному розмірі.

Допомога по безробіттю виплачується повністю в перші 90 календарних днів. Надалі її розмір зменшується до 80% упродовж наступних 90 календарних днів. Після закінчення цього терміну допомога по безробіттю виплачується в розмірі 70% середньої заробітної плати.

Допомога по безробіттю за календарний місяць не може перевищувати чотирикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб. Отже, максимальний розмір допомоги по безробіттю — 5512 грн (1378 грн (мінімальний прожитковий мінімум у 2015 році) х 4 = 5512 грн).

Дмитро ГАМАШ

ДЕСЯТЬ ВАКАНСІЙ, ЯКІ РОБОТОДАВЦІ НАЙЧАСТІШЕ ПРОПОНУЮТЬ КОЛИШНІМ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ

(за даними Київського міського центру зайнятості):

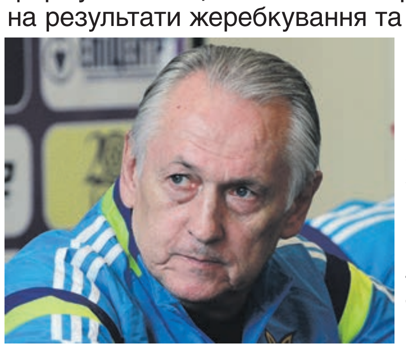
1. Менеджер (різних напрямів) — 1735 вакансій.
2. Продавець — 1670 вакансій.
3. Водій — 1475 вакансій.
4. Інженер (різної спеціалізації) — 1316 вакансій.
5. Бухгалтер — 1257 вакансій.
6. Касир — 1253 вакансії.
7. Медична сестра — 1178 вакансій.
8. Економіст — 691 вакансія.
9. Учитель — 684 вакансії.
10. Кухар — 414 вакансій.

ЖЕРЕБ КИНУТО

Збірна України розпочне Євро-2016 матчем з чемпіоном світу

Попри те, що на календарі грудень, футбольні пристрасті не вщухають. Безумовно, знаковою подією можна вважати жеребкування фінальної частини Євро-2016. За ним збірна України, яка вперше у своїй історії подолала фінальний відбір на європейську першість, потрапила до групи С, де змагатиметься за вихід у наступний раунд з командами Німеччини, Польщі та Північної Ірландії. Сьогодні важко оцінити, наскільки доля прихильна до нашої команди, адже очевидно, що до червня наступного року, коли відбудеться турнір, усі команди намагатимуться набути свою найкращу форму. Поки що обмежимося реакцією фахівців на результати жеребкування та наведемо їхні вислови.

Михайло ФОМЕНКО, головний тренер збірної України:

— Сильна група. Що Бог дав, то ми й маємо. Те, що раніше грали з Польщею та Німеччиною, вже історія. Вони вийшли на новий рівень. Якщо з ними грати, то варто серйозно готуватися. Північна Ірландія — команда, що грає в англійський футбол, а він непростий. Вони посіли перше місце в групі. Простих суперників у нашій групі немає.

Олександр ЗАВАРОВ, тренер збірної України:

— Погане жеребкування для нас! Дуже важка група. З другого боку, для чого ми потрапили на чемпіонат Європи? Щоб показувати сильну гру з сильними суперниками. Отже, гратимемо і боротимемося за очки.

Артем ФЕДЕЦЬКИЙ, захисник збірної України:

— Цікава група. З поляками грали. З Німеччиною також грали. Можливо, трішки змінилася команда, але команда — хороша. Чемпіони світу, що тут ще додати? Північні ірландці теж заслуговують на увагу, в них англійський стиль футболу. Більш-менш рівні суперники, якщо не брати до уваги німців. Вони все ж рангом вищі.

Йоахим ЛЬОВ, головний тренер збірної Німеччини:

— Ми будемо зосереджені з першого ж матчу. Ми — фаворити і хочемо виграти в групі.

Польща — прекрасна команда, але й Україна з Північною Ірландією можуть створити проблеми з їхньою хорошою обороною і грою на контратаках.

Майкл О'НІЛ, головний тренер збірної Північної Ірландії:

— Правду кажучи, Німеччина — та команда з першого кошика, яку ми хотіли найменше. Нас чекають важкі матчі з Польщею й Україною. Можливо, нам буде на руку те, що спочатку ми граємо саме з ними. Ми максимально ретельно підготуємося до першої гри з Польщею.

Адам НАВАЛКА, головний тренер збірної Польщі:

— Я задоволений, у нас сильна група, без слабких команд. Я не був проти того, щоб знову зустрітися з німцями. Це одна з найсильніших команд у світі, але ми досить непогано з ними грали у відбірному турнірі. Україна ж демонструє дуже солідний футбол, і ми ще детально проаналізуємо цю команду. У них є багато відмінних футболістів, які грають у сильних клубах. Ми переглядали вже декілька матчів збірної України, зокрема й ігри плей-оф. Загалом нас чекають на чемпіонаті Європи дуже цікаві матчі.

Слід додати, що з кожним з цих суперників збірна України свого часу вже зустрічалася. Так, зі збірною Німеччини ми мали п'ять зустрічей. Вперше це відбулося у квітні 1997 року в межах відбірного турніру до чемпіонату світу 1998 року, коли українці виступали з німцями в одній групі. Перший матч на виїзді синьо-жовті програли з рахунком 0:2, а вдома була нульова нічия. Наступного разу Бундестім став на шляху української команди в матчах плей-оф на Євро-2002. Після обнадійливої домашньої нічиєї 1:1, збірна України на виїзді була розбита з рахунком 1:4. А найцікавіша зустріч цих команд відбулася в листопаді 2011 року. Товариський матч, який став справжньою окрасою відкриття

Волею долі та руками Давіда Трезеге збірна України відправилася до групи С

НСК «Олімпійський», закінчився результативною нічиєю 3:3.

Більш переможна статистика в чотирьох матчах нашої команди зі збірною Північної Ірландії. У відбірному турнірі на чемпіонат світу 1998 року наша команда двічі перегравала північноірландців з рахунком 1:0 на виїзді та 2:1 вдома. Проте у відборі до Євро-2004 збірна України двічі задовольнялася лише нульовими нічиїми.

Найбільше матчів наша команда провела зі збірною Польщі. Так, жереб двічі зводив нас із сусідами у відбірних турнірах на Євро-2002 та чемпіонат світу 2014 року. У першому випадку українці примудрилися програти вдома з рахунком 1:3, а на виїзді здобули лише нічию 1:1. У відборі на ЧС-2014 перевага двічі була на боці України — 3:1 у Варшаві та 1:0 у Харкові. Були в історії взаємовідносин цих команд і три товариські зустрічі — програш 1:2 у 1998-му, перемога 1:0 у 2008-му та нічия 1:1 2010 року.

ДЛЯ ВИХОДУ З ГРУПИ ДОСИТЬ БУДЕ ЧОТИРЬОХ ОЧОК, ТОБТО ОДНІЄЇ НІЧИЄЇ ТА ПЕРЕМОГИ

Але це вже історія, а в межах фінальної частини чемпіонату Європи цим командам зустрічатися ще не доводилося. Отже, до літопису взаємовідносин будуть внесені такі матчі: 12 червня, м. Лілль, Німеччина — Україна; 16 червня, м. Ліон, Україна — Північна Ірландія; 21 червня, м. Марсель, Україна — Польща. Слід додати, що до наступного раунду змагань виходять команди, які посіли перші та другі місця у своїх групах, а також чотири кращі команди, які посіли треті місця. Це додає оптимізму, адже ніяких подвигів здійснювати нашим збірникам не доведеться. Для виходу з групи досить буде чотирьох очок, тобто однієї нічиєї та перемоги достатньо для продовження виступів на Євро-2016.

Отримали своїх суперників і українські клуби, які продовжують виступати в євротурнірах. Чемпіон країни київське «Динамо» в 1/8 фіналу Ліги чемпіонів зустрінеться з віце-чемпіоном Англії «Манчестер Сіті». Перший матч кияни проведуть 24 лютого 2016 року вдома за відсутності глядачів, адже дискваліфікація НСК «Олімпійський» ще триває. Матч-відповідь — 15 березня. Аналітики букмекерських контор вже склали коефіцієнти на перші матчі, а також на вихід команд до чвертьфіналу. На жаль, за прогнозами букмекерів, шанси киян на вихід до 1/4 фіналу становлять лише 23%. Прогнози невтішні, але «біло-сині» сповнені рішучості довести протилежне. До речі, це їм з успіхом вдалося 2011 року, коли «Динамо» вже проходило «Манчестер Сіті» в 1/8 розіграшу Ліги Європи. Тоді кияни переграли манкуніанців вдома 2:0 і програли на виїзді 0:1, але за підсумком двох матчів вийшли в наступну стадію турніру.

Донецький «Шахтар» після вильоту з Ліги чемпіонів зустрінеться в 1/16 Ліги Європи з німецьким «Шальке-04». Матчі цієї стадії відбудуться 18 та 25 лютого 2016 року. Перший матч «гірники» проведуть вдома.

Коментуючи результати жеребкування, наставник «Шахтаря» Мірча Луческу сказав: «Ми вже зустрічалися з «Шальке-04» і пройшли далі (2005 року в 1/16 фіналу Кубку УЄФА — вдома 1:1 та 1:0 в гостях). Наш теперішній склад значно сильніший за той, що був 2005 року. До того ж ми накопичили солідний досвід виступів у єврокубках».

На що головний тренер «Шальке-04» Андре Брайтенрайтер відповів досить лаконічно: «Буде важко, але ми приймаємо виклик».

Андрій КАРПЕНКО

Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова оголошує набір до ад'юнктури в 2016 році за спеціальністю 20.02.14 — Озброєння і військова техніка.

До ад'юнктури на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 40 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи, мають досвід служби у військах (силах) не менше 2 років.

Кандидати до ад'юнктури складають конкурсні вступні іспити зі спеціальності, філософії та іноземної мови, які проводитимуться з 1 по 30 липня 2016 року.

Рапорт про вступ до ад'юнктури подається за підпорядкованістю до 1 лютого 2016 року.

Разом з рапортом подаються: список опублікованих наукових праць і винаходів (у разі їх відсутності — наукові доповіді (реферати) з обраної спеціальності); копія диплома про закінчення вищого навчального закладу із зазначенням одержаної кваліфікації спеціаліста або магістра; посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності складених кандидатських іспитів); службова характеристика; копія службової картки; витяг з протоколу засідання вченої ради вищого військового навчального закладу (для офіцерів, які вступають до ад'юнктури безпосередньо після закінчення оперативно-стратегічного або оперативно-тактичного факультетів); медична довідка про стан здоров'я за формою № 286-у.

Диплом про вищу освіту подається вступником особисто.

Порядок подання документів кандидатів до ад'юнктури викладено в Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів у Збройних Силах України, затвердженій наказом Міністра оборони України і Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265.

Додаткову інформацію про умови прийому до ад'юнктури та програми вступних іспитів можна отримати в науково-організаційному відділенні Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова або на веб-сайті військового інституту www.zvir.zt.ua

Довідки за адресою: 10004, м. Житомир-4, проспект Миру, 22, Житомирський військовий інститут імені С.П. Корольова.

Телефон для довідок: (0412) 25-04-91 (дод. 3-83), науково-організаційне відділення.

***

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного оголошує прийом у 2016 році до очної докторантури за науковою спеціальністю 032 — історія та археологія (перелік спеціальностей відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти») (історичні науки), ад'юнктури за науковими спеціальностями 255 — озброєння та військова техніка (військові та технічні науки) і 032 — історія та археологія (історичні науки) і добір кандидатів для цільової підготовки в інтересах академії в докторантурі та ад'юнктурі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського (далі — НУОУ) за науковою спеціальністю 253 — військове управління (за видами Збройних Сил).

До докторантури академії та НУОУ на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 47 років, які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), вагомі наукові здобутки, опубліковані праці з обраної наукової спеціальності і здатні на високому рівні проводити наукові дослідження.

До ад'юнктури академії (технічні та історичні науки) на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 40 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, виявили здібності до педагогічної або науково-дослідної роботи та мають досвід служби у військах не менше 2 років.

До ад'юнктур академії та НУОУ (військові науки) на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком не старше 43 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра та оперативно-тактичний або оперативно-стратегічний рівень підготовки.

Для зарахування кандидатом на вступ до очної докторантури та ад'юнктури необхідно до 1 лютого 2015 року подати рапорт на вступ за підпорядкованістю. Разом з рапортом подаються документи, перелік яких наведений у пункті 3.1.4. та 4.1.9 відповідно до Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, яка затверджена наказом Міністра оборони України та Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265 (зі змінами), та картка медичного огляду.

Вступні іспити будуть проводитися з 1 по 30 липня 2016 року.

Додаткову інформацію можна отримати на офіційному сайті академії (www.asv.gov.ua), **за адресою:** 79012, м. Львів — 12, вул. Героїв Майдану, 32, та на сайті НУОУ (www.nuou.org.ua).

Науково-організаційний відділ академії.

Телефон: (032) 258-44-76.

***

Командування Кадрового центру Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантної посади державного службовця:

провідний спеціаліст інформаційно-аналітичного відділу Кадрового центру Збройних Сил України.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра; стаж роботи на державній службі не менше 1 року або стаж роботи на посадах керівного складу Збройних Сил України та інших військових формувань за фахом, пов'язаним з кадровою роботою та обліком особового складу, не менше 3 років; мати навики роботи на комп'ютері із загальним програмним забезпеченням; уміння здійснювати службове листування.

Термін подання документів до конкурсної комісії — протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Кадровий центр Збройних Сил України.

По довідки звертатися за телефоном: (044) 454-42-29.

***

Військово-медичний департамент Міністерства оборони України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця.

Вимоги до кандидатів:

на посаду головного спеціаліста відділу постачання медичного майна (з ревізійними функціями) Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України — повна вища медична освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста фармації; висока професійна підготовка, досвід роботи з комп'ютерною технікою, стаж роботи за фахом на державній службі на керівних посадах не менше 1 року або стаж роботи в інших сферах управління не менше 3 років.

Термін подання документів на конкурсну комісію Міністерства оборони України — протягом 30 днів з дня опублікування.

За додатковою інформацією звертатися за контактним телефоном: (044) 454-41-58.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка оголошує набір до очної ад'юнктури в 2016 році.

Набір до очної ад'юнктури Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка здійснюється за такими спеціальностями:

05.13.06 — Інформаційні технології;
08.00.08 — Гроші, фінанси і кредит;
10.02.16 — Перекладознавство;
12.00.07 — Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;
19.00.09 — Психологія діяльності в особливих умовах.

Підготовка кандидатів наук за цими спеціальностями проводиться за такими тематиками наукових досліджень:

1. Удосконалення топогеодезичного та навігаційного забезпечення військ, розробка методик застосування новітніх геоінформаційних технологій у військах під час проведення антитерористичних операцій.
2. Методика розпізнавання образів у задачах інформаційної безпеки при змінах станів і умов.
3. Державне фінансове господарство. Державний бюджет, бюджетний устрій та бюджетна система, бюджетний процес. Бюджетна політика держави, бюджетний менеджмент.
4. Лінгвістичне забезпечення діяльності Збройних Сил України.
5. Адміністративно-правові механізми реалізації державної інформаційної політики в Збройних Силах України під час проведення антитерористичної операції;
6. Адміністративно-правова відповідальність за порушення в сфері інформаційного права.
7. Психодіагностика проявів посттравматичних стресових розладів у військовослужбовців — учасників бойових дій.

Умови вступу та порядок оформлення документів до ад'юнктури викладено в Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України, що затверджена наказом Міністра оборони України і Міністра освіти і науки України від 30.06.2000 № 194/265.

Довідки за адресою: 03680, м. Київ, вул. Ломоносова, 81, Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Телефон для довідок: (044) 521-35-97 (додатково 61-45).

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

начальник управління капітального будівництва житла;

вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування, стаж роботи на керівних посадах в органах військового управління не менше 5 років або в інших сферах управління не менше 6 років;

провідний спеціаліст відділу обліку та оформлення правовстановлюючих документів земель оборони управління обліку та використання земель оборони;

провідний спеціаліст відділу контролю за використанням земель оборони управління обліку та використання земель оборони;

вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напряму підготовки, стаж роботи на посадах спеціаліста 1 категорії не менше 3 років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044) 242-08-51.

***

Національний президентський оркестр проводить конкурс на заміщення вакантних посад художнього та артистичного персоналу:

Духовий оркестр

група «Кларнети II»	— концертмейстер
група «Кларнети III»	— концертмейстер
група «Фаготи»	— концертмейстер
	— другий голос
група «Валторни»	— другий голос

Симфонічний (камерний) оркестр

група «Скрипки I»	— концертмейстер
	— заступник концертмейстера
група «Скрипки II»	— відповідальний «4-й пульт»
група «Альти»	— концертмейстер
група «Віолончелі»	— помічник відповідального «2-й пульт»

Претенденти повинні мати високий рівень професійної підготовки, досвід роботи за фахом, досконалу виконавську майстерність, музичну культуру,оркестрову практику та добрі навики читання музичного матеріалу з листа.

Конкурс відбудеться 20–21 січня 2016 року з 10 години в приміщенні Національного президентського оркестру за адресою: 04071, м. Київ, вул. Костянтинівська, 5, тел.: (044) 425-22-07, тел./факс: (044) 425-31-40.

Необхідні документи: заява; паспорт (копія); копія документа про освіту за відповідною спеціальністю; витяг з трудової книжки (за наявності); особистий листок з обліку кадрів, заповнений в установленому порядку, з вклеєною фотокарткою; папка для документів.

Документи приймаються щодня з 9–00 до 17–00, крім суботи та неділі. **Кінцевий строк прийняття документів — 13 січня 2016 року.**

***

Під час подання оголошення № 286/11/245-НЕР від 11.12.2015 року про результати проведення конкурсу щодо закупівлі квартир на вторинному ринку та на умовах пайової участі в регіонах України для опублікування в газеті «Народна армія» від 11.12.2015 № 91 (5426) Департаментом державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міністерства оборони України було допущено технічну помилку, а саме:

за лотом 2 у розділі 6 «Ціна найбільш економічно вигідних пропозицій» інформацію «15 527 347 (п'ятнадцять мільйонів п'ятсот двадцять сім тисяч триста сорок сім) грн 00 коп. з ПДВ (13 495,00 грн/м^2 (з ПДВ)», треба читати «15 527 347 (п'ятнадцять мільйонів п'ятсот двадцять сім тисяч триста сорок сім) грн 00 коп. без ПДВ (13 495,00 грн/м^2 (без ПДВ)»;

за лотом 11 у розділі 6 «Ціна найбільш економічно вигідних пропозицій» інформацію «2 718 240 (два мільйони сімсот вісімнадцять тисяч двісті сорок) грн 00 коп. (11 200,00 грн/м^2 (без ПДВ)», треба читати «2 714 880 (два мільйони сімсот чотирнадцять тисяч вісімсот вісімдесят) грн 00 коп. (11 200,00 грн/м^2 (без ПДВ)»;

за лотом 2 у підпункті 7.1.1 «Найменування/прізвище, ім'я, по батькові:» пункту 7 «Інформація про переможця конкурсу «Товариство з обмеженою відповідальністю «Українська інвестиційна компанія «УК», треба читати в підпункті 7.1.1 пункту 7 «Товариство з обмеженою відповідальністю «Українська інвестиційна компанія «УКРЖИТЛОІНВЕСТ»;

за лотом 6 у підпункті 7.1.5 «Найменування/прізвище, ім'я, по батькові:» пункту 7 «Інформація про переможця конкурсу «Фізична особа Левченко Сергій Леонідович», треба читати в підпункті 7.1.5 пункту 7 «Фізична особа-підприємець Левченко Сергій Леонідович».

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29 зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна.

Конкурс відбудеться 5 січня 2016 року о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223.

Об'єкти оцінювання: лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 31 грудня 2015 року до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оцінної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оцінної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінювання військового майна (додаток 2 до наказу).

Результати конкурсного відбору оголошуються в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на оцінювання окремо визначеного військового майна.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефони для довідок: (044) 454-73-26, 454-73-86.

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб'єктів оцінної діяльності ___________________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА

про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи)

Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) ___________________________

Місцезнаходження (місце проживання) ___________________________

------------------ ------------------ ------------------ ------------------
(телефон) (телефакс) (телекс) (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності на право проведення незалежного оцінювання окремо визначеного військового майна.

"___"_________ 20___ р. ___________________________
(дата заповнення заяви) (підпис керівника)
М.П.

№ пп	№ п/п переліку списання	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн		Місцезнаходження
							одиниці	разом	
1	104	Р-407	комплект	2	1965-1973	41-49	0,2674	0,5348	в/ч А1799 м. Київ
2	111	Р-105М	комплект	28	1972-1976	38-42	0,1716	4,8048	в/ч А1262 (А1586) смт Гуйва
3	126	Р-105М	комплект	1	1980	34	0,1126	0,1126	в/ч А0281 м. Житомир
4	127	Р-407	комплект	2	1979	35	0,4188	0,8376	в/ч А0281 м. Житомир
5	128	Р-409МА (стац.)	комплект	1	1982	32	16,2879	16,2879	в/ч А1799 м. Київ
6	129	Р-399А	комплект	9	1981-1991	23-33	3,2521	29,2689	в/ч А2299 м. Бровари
7	136	Р-145БМ стац	комплект	1	1987	27	13,7937	13,7937	в/ч А0281 м. Житомир
8	137	Р-405мСП-Р	комплект	1	1980	34	0,9219	0,9219	в/ч А0281 м. Житомир
9	152	ПКЛ (ТЗБ-12х4х0,9)	км	4,2	1979	35	0,1672	0,1672	в/ч А1283 м. Одеса
10	153	ПКЛ (ТЗБ-7х4х1,2)	км	0,4	1979	35	0,2083	0,2083	в/ч А1283 м. Одеса
11	154	ПКЛ (2МКСБ-4х4х1,2)	км	0,4	1979	35	0,1386	0,1386	в/ч А1283 м. Одеса
12	156	ПКЛ (2МКСБ-4х4х1,2)	км	0,5	1979	35	0,1386	0,1386	в/ч А1283 м. Одеса
13	157	ПКЛ (ТЗБ-27х4х1,2)	км	0,5	1979	35	0,1882	0,1882	в/ч А1283 м. Одеса
14	158	ПКЛ (МКСБ-4х4х1,2)	км	0,42	1979	35	0,1991	0,1991	в/ч А1283 м. Одеса
15	159	ПКЛ (2МКСБ-4х4х1,2)	км	8,5	1979	35	0,1940	0,1940	в/ч А1283 м. Одеса
16	161	КМ (2МКСБв-4х4х1,2)	км	54,3235	1979	35	1,3986	1,3986	в/ч А1283 м. Одеса
17	162	КМ (2МКСГ-4х4х1,2)	км	1,81155	1979	35	37,7597	37,7597	в/ч А1283 м. Одеса
18	168	ПКЛ П-296	км	5,0	1994	20	0,4835	0,4835	в/ч А1262 (А1586) смт Гуйва
19	175	П-116	комплект	1	1991	23	0,8165	0,8165	в/ч А2299 м. Бровари
20	188	П-309-2	комплект	1	1980	34	0,2075	0,2075	в/ч А1799 м. Київ
21	189	П-309-1	комплект	1	1968	46	0,2075	0,2075	в/ч А1799 м. Київ
22	190	РТА-7М	комплект	3	1984-1987	27-30	1,7957	5,3871	в/ч А2299 м. Бровари
23	219	СТА-2М	комплект	10	1977	37	0,1686	1,6860	в/ч А1262 (А1586) смт Гуйва
24	220	П-319А	комплект	1	1979	35	0,8747	0,8747	в/ч А1262 (А1586) смт Гуйва
25	288	УАТСК-50/200	комплект	1	1979	35	4,1261	4,1261	в/ч А0281 м. Житомир
26	290	Учеба-1	комплект	1	1980	34	0,0315	0,0315	в/ч А0281 м. Житомир
27	291	П-317	комплект	2	1980	34	0,1117	0,2234	в/ч А0281 м. Житомир
28	292	П-309-1	комплект	1	1969	45	0,2075	0,2075	в/ч А0281 м. Житомир
29	296	ПЗУ-2	комплект	16	1973-1982	32-41	0,0421	0,6736	в/ч А0281 м. Житомир

Колектив Центрального друкованого органу Міністерства оборони України «Народна армія» висловлює щирі співчуття своєму колезі Машовцю Костянтину Володимировичу з приводу важкої втрати — смерті батька МАШОВЦЯ Володимира Володимировича.

Лейтенант Тетяна Кучинська — офіцер-фінансист. Нині служить у зоні АТО. Дома у Києві на неї чекає чотирирічна донька Ніколь та люблячий чоловік.

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

Помолюся за тебе, Україно-ненько,
Помолюся за тебе, моя рідненька.
Помолюся й згадаю про мирне дитинство,
Й онукам бажаю миру й єдинства.

Щоб летіли лелеки до мирного краю,
Обіймали щоб руки трудящі, й благаю,
Щоб у мирнім небі сонце яскравіло,
А в полі пшеничнім — волошки розквітли.

Щоб вітри шуміли, закликали долю,
А ріки повнили чистою водою.
Не питайте, люди, що зараз з душею,
Вона — мов скипілась, завмерла, і з нею

Порине у небо мій погляд і думка,
Помолюся за тебе, моя ненько-любко.
Вірю, що повернеш мир у своїм домі,
Знаю, точно знаю — не будеш в полоні!

Світлана Лебідь,
дружина військовослужбовця

ПО УКРАЇНІ З КРАЮ В КРАЙ ХОДИТЬ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ!

Згідно з народним календарем найбільша кількість свят припадає на останній місяць року. Недарма кажуть: «У грудні що не день — то свято». Усього їх близько 12, однак найшанованішим є день святого Миколая. Саме Миколу Чудотворця в народі називають «другим після Бога заступником», покровителем воїнів, подорожніх, студентів та моряків.

Для малечі це один із найулюбленіших днів у році. За хороші вчинки і послух вони отримують подарунки, а за погану поведінку знаходять під подушкою різочку.

Нині ми пов'язуємо Чудотворця Миколая з подарунками і часто навіть не здогадуємося про глибоке релігійне коріння та особливості відзначення цього свята нашими предками. Святий Миколай (або Ніколаус) — це реальна історична особа, візантійський єпископ, що прославився своєю любов'ю до дітей і допомогою бідним.

Існує чимало легенд про добрі справи Святого Миколая. Так, одного дня він вирішив допомогти трьом сестрам, яких через бідність ніхто не хотів брати за дружин. Уночі кинув їм через трубу комина три мішечки із золотими монетами. А після цього вчинку продовжував допомагати бідним городянам, залишаючись непоміченим і дивуючи все місто. Він приносив у домівки іграшки й теплі речі для дітей, ліки для хворих. А найголовніше — Миколай робив це все не для слави, а таємно і щиро.

Після смерті єпископа почали відбуватися чудеса: хворі, що приходили до його могили, зцілювалися, а образ Миколая захищав людей у далеких мандрівках та життєвих незгодах. Після всіх цих чудес Миколая долучили до лику святих.

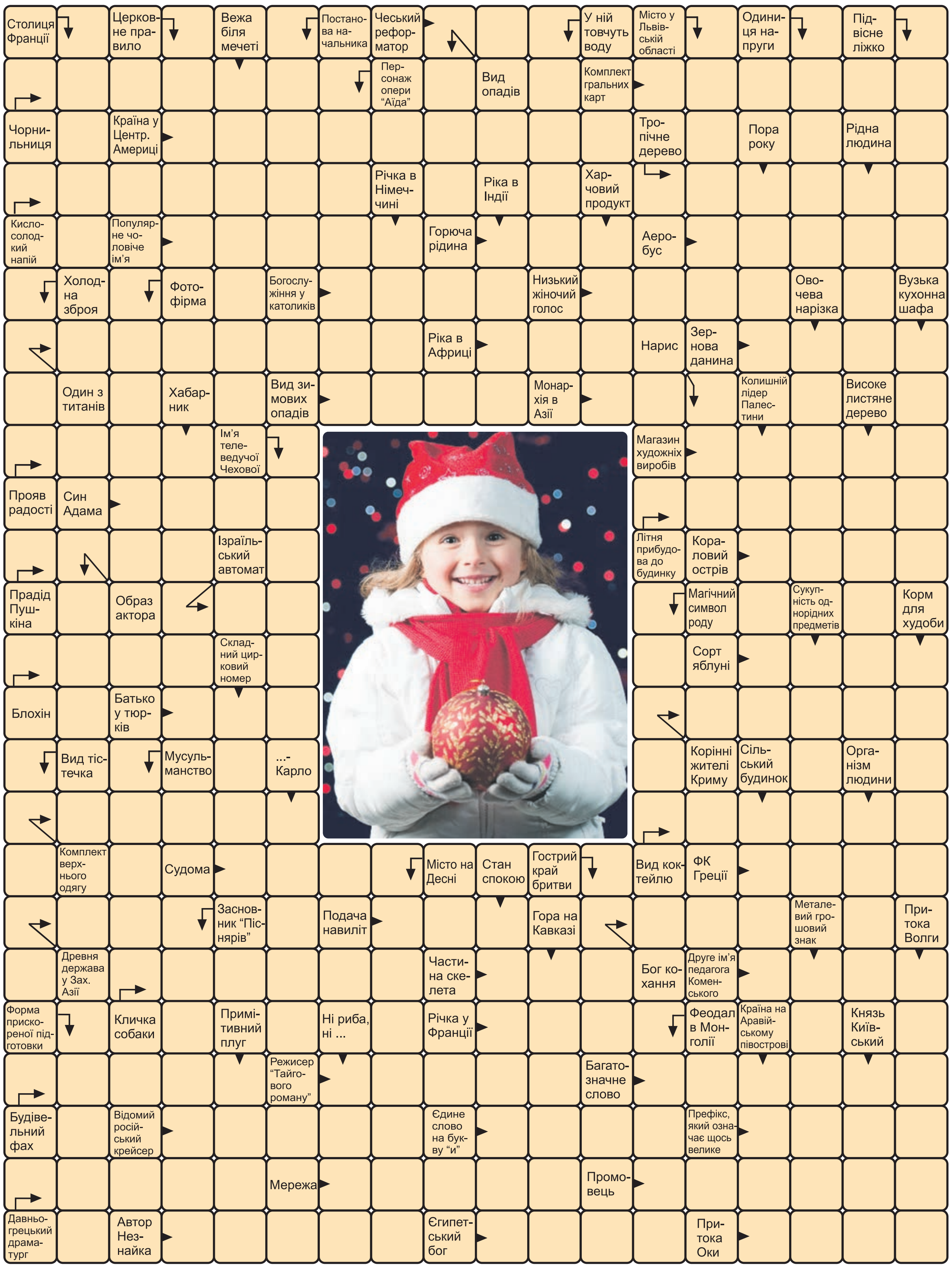
РОМАН ЗОЗУЛЯ ВИСТАВИВ СВОЮ МЕДАЛЬ НА БЛАГОДІЙНИЙ АУКЦІОН

Футболіст дніпропетровського «Дніпра» Роман Зозуля, який брав участь у фіналі Ліги Європи сезону 2014/15, виставив на аукціон свою медаль, отриману за участь у цьому матчі, повідомляється на сторінці спортсмена в соцмережі:

«Ні для кого не таємниця, що війна ще не закінчена, і наші хлопці так само потребують допомоги, адже вже настала зима. А в полях це відчувається набагато сильніше. На даний момент моє найвище досягнення в футболі — фінал Ліги Європи. З цього пам'ятного та історичного матчу в мене є медаль. Сьогодні я хочу виставити її на аукціон! Усі виручені кошти підуть на потреби хлопців у зоні АТО».

Стартова ціна лота — 10 тисяч гривень. Аукціон триватиме до кінця року.

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).

Наклад 31898 Замовлення 58092

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)

Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114